

*Lipse pag 167-172.
??? (alte pagini)*

REVISTA VÂNĂTORILOR

BIBLIOTECA
PERSONALĂ
RADU V. MIJA

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA
RECUNOSCUTA PERSOANA MORALA PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923
SEDIUL „UNIUNEI”: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI

Uniunea Generală a Vânătorilor din România

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923

SUB ÎNALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: BULEVARDUL CAROL No. 30 — București

■ ■ ■

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Înalt Președinte de Onoare: **A. S. R. Principele Moștenitor al României**

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU, MIHAIL PHERECHYDE și ANTONIU MOCSONYI

Președinte:

DINU R. GOLESCU

Vice-Președinți:

NICOLAE RACOTTA și Dr. GH. NEDICI

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii-Consilieri:

Dr. I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE VAL. BIBESCU, DINU I. C. BRĂTIANU, Dr. I. BEJAN, Principele JEAN CALLIMACHI, GR. P. CARP, Dr. I. E. COSTINESCU, Prof. I. DRAGOMIR, MIHAIL SC. PHERECHYDE, GENERAL I. GĂRLEȘTEANU, Prof. Dr. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. Dr. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), H. CAV. DE MIKULI (pentru Bucovina), GENERAL G. G. MANU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, MIHAIL OROMOLU, GEORGE A. PLAGINO, PETRU POPOVICI, ROMUL POPESCU (pentru Transilvania), C. ST. RASIDESCU, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Dr. L. SCUPIEWSKI, VASILE ȘTEFAN, Prof. Dr. G. SLAVU, Col. C. V. STEREA, SEVER TIPEIU, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU,
A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii activi: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 100.— și o cotizație anuală de Lei 50.—.

Membrii aderenți: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 40.—.

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar de la 100 înainte numai Lei 5 și un abonament obligatoriu la „Revista Vânătorilor” de 400 Lei anual.

Abonamentul la „Revista Vânătorilor” este obligatoriu pentru toți membrii „Uniunii”

■ ■ ■

Statutele U. G. V. R. se trimet la cerere contra 10 Lei în mărci poștale.

■ ■ ■

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

■ ■ ■

Orele de birou la Uniune: În toate zilele de lucru dela 3—7 p. m.

SEDIUL: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI

La Magazinul „MUNISPORT“

din STRADA DOAMNEI No. 8

(VIS-A-VIS DE BURSĂ)

Găsiți cu pre-
țuri originale
și de fabrica-
țiune în tot-
deauna re-
centă renumi-
tele cartușe;

3 STELE
(fără fum)

2 STELE
(fără fum)

1 STEA pulbere neagră **VULPE** pulbere neagră

Mai găsiți: CARTUȘE: Flobert, Winchester (short, long, extra-long, long-rifle) de revolver, toate calibrele, de pistol 6,35 și 7,65.

TUBURI GOALE începând dela lei 0,75 bucata,

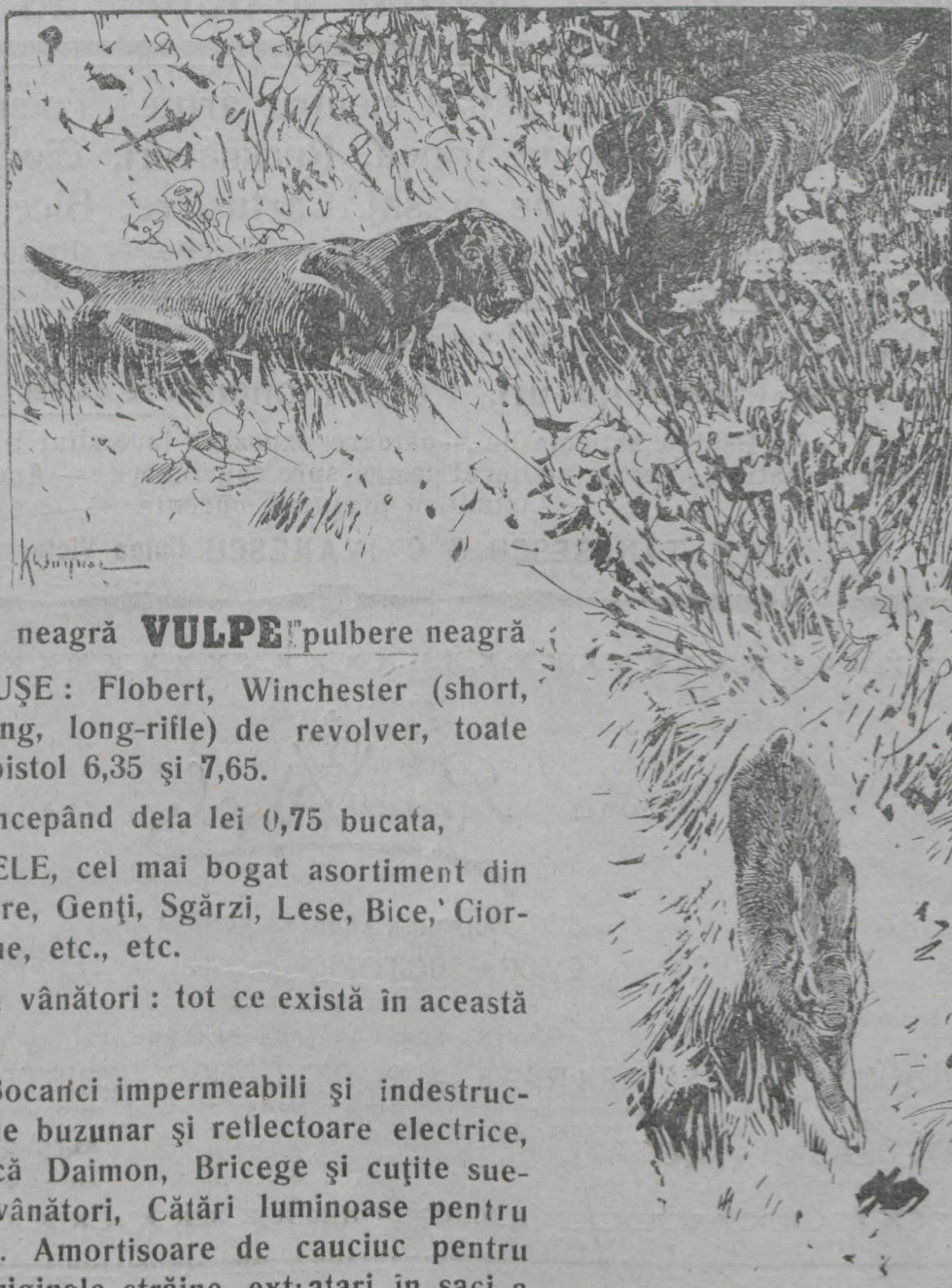
ARTICOLE DE PIELE, cel mai bogat asortiment din țară: Cartușiere, Genți, Sgărzi, Lese, Bice, Ciorchinare, Scaune, etc., etc.

ACCESORII pentru vânători: tot ce există în această branșă.

SPECIALITAȚI Bocanți impermeabili și indestructibili, Lămpi de buzunar și reflectoare electrice, renumita marcă Daimon, Bricege și cuțite suedeze pentru vânători, Cătări luminoase pentru ochit noaptea. Amortisoare de cauciuc pentru arme, Alice originale străine, extratari, în saci a 1 kg. etc., etc.

ARME EFTINE și ARME FINE

Catalog bogat ilustrat contra 20 lei în timbre postale

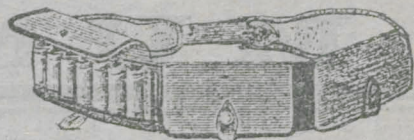
„MUNISPORT“

Str. Doamnei No. 8

ATENȚIUNE!

IN CALEA VICTORIEI No. 77
VIS-Ă-VIS DE BISERICA ALBA (în Curte)

S'A DESCHIS UN

Atelier special pentru articole de vânatoare

Tocuri din piele și pânză pentru arme, Tocuri din crupon, Genți, Fileuri, Scaune tripod, Rucksacuri, Ciochinari, Sgarde simple și de dresaj, Cartușiere, Bice, etc.

Se execută ireproșabil din material de prima calitate. — Prețurile cele mai avantajoase. — Pentru membrii și societățile afiliate Uniunii Generale rabat de 10%

ARTICOLE DE VOIAJ: Geamantane, Truse, Cutii de pălării, Serviete, Portefeuille-uri, Porte-moneuri **SE GĂSESC GATA ȘI DE COMANDĂ**

Pentru articole de vânatoare expoziție la Sediul Uniunii
Rugăm vizitați aceasta și atelierul nostru spre convingere. — Anunțând printr'o c. p. trimitem prețurile curente

N. TĂNĂSESCU & C. IVANESCU Calea Victoriei 77

FURNIZORII

CURȚEI REGALE

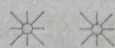
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREȘTI. — CALEA VICTORIEI Nr. 41. — TELEFON 320-01

PRIMA SURSĂ ÎN ȚARĂ PENTRU:

CADOURI FINE ȘI APARATE — PORȚELANURI, CRISTALURI, LAMPI, etc.

TOTDEAUNA NOUTAȚI

PIESE ARTISTICE

REPARATIUNI

de orice fel de **ARME DE FOC** oricât de complicate, înlocuire de piese deteriorate, etc.

Se execută prompt, competent și conștiincios de armurier membru al Uniunii, fost șef la Uzinele de Arme din Herstal-Belgia.

:: :: :: A se adresa Uniunii :: :: ::

S-A

INCHIS

VÂNĂTOAREA DE EPURI !

**Vremea este prielnică vână-
toarei de PORCI MISTREȚI,
de LUPI, de VULPI !**

**Mai mult ca oricând se cere un cartuș
bun, care imobilizează, pe loc, vânatul.**

**Ținem la dispoziția vânătorilor cartușe speciale, excepțional de
tari, cu o putere de pătrundere considerabilă, excelente pentru
mistreți, lupi sau vulpi și le expediem la cerere contra ramburs, în
ori-ce localitate din țară, în mod rapid, chiar în cantități mai mici.**

PREȚURILE SUNT CELE NORMALE !

**Furnisăm și cartușe cu glonte special pentru arme cu choke
oricât de pronunțat, sau cu poșuri (șevrotine) „3 la fund“ sau
„4 la fund“.**

**O carte poștală, scrisă neîntârziat, vă va procura în puține
zile cele mai bune cartușe existente pentru vânat mare.**

FABRICA ROMÂNĂ DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE S. A.

BUCUREȘTI — ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45

Depozitul Central : N. SPIRESCU, Str. Academiei 9

SOCIETATEA ADRIATICA DE ASIGURARE DIN TRIESTE

Direcțiunea pentru România în BUCUREȘTI, SPLAIUL BRÂNCOVEANU 1

prin

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

face asigurări sportive (de vânatoare) contra accidentelor corporale, la cari este expus orice vânător.

Pentru o sumă infimă, plătilă anual, vânătorul își pune la adăpost atât familia cât și pe sine însuși de eventualele riscuri.

Pentru asigurarea sumei de lei 100.000 în caz de accident mortal și
" " " " " 100.000 în caz de invaliditate permanentă vânătorul plătește abia

LEI : 195.= ANUAL

drept primă de asigurare.

Dar vânătorul din greșeală, din întâmplar, din imprudență — într'un ceas rău — poate cauza rănire mortală și terfelor persoaoe, cari iau parte la vânatoare (tovarăși, hăitași etc.).

Pentru a se pune la adăpost și de acest rizic vânătorul poate asigura o persoană pentru suma de lei 50.000 și un grup de persoane pentru Lei 200.000 plătind suma neînsemnată de

LEI : 265.= ANUAL

Această asigurare așa zisă de „**răspundere civilă**” scutește în acelaș timp de marile neplăceri legate de îndeplinirea multiplelor formalități față de justiție, cari toate cad asupra Societății de asigurare, dacă asiguratul recurge la serviciul ei.

Făcându-se asigurările contra accidentelor corporale proprii prin „Uniunea Generală a Vânătorilor din România” **corporativ** și pe o durată de zece ani, **primele anuale de mai sus se vor reduce considerabil.**

Se pot asigura bineînțeles orice sume mai mari primele fiind proporționale.

Pentru orice detalii și informațiuni, rugăm a vă adresa „Uniunii”.

Societățile de vânatoare pot adresa comenzile prin Uniunea G-lă a Vânătorilor, trimițând anticipat costul exemplarelor.

Din cauza taxelor de expediție, ridicate, nu se efectuează comenzi mai mici decât zece bucăți.

NOU !

PENTRU VÂNĂTORII DIN ROMÂNIA

Primul calendar vânătoresc ilustrat

Pentru biurou și perete

LEI 40

A MURIT GEORGE BERE A

de VALERIAN PETRESCU

Vânătorimea dobrogeană a încercat o grea pierdere prin trecerea în lumea cealaltă, a lui George Berea.

Rândurile de panegiric au fost menite totdeauna să elogieze postum meritele și calitățile omenești, dar, adeseori, în ciuda scriitorului lor, ele sunt insuficiente și neputincioase, de a reda cu amploare reliefurile de evocare și simțimintele firești cari le promovează.

Nu ași voi să se creadă că exagerez, afirmând că Berea a fost un mare și pasionat vânător, cum rar se poate întâlni, înzestrat cu acele virtuți cari făceau din el un excelent camarad, plin de altruism și de probitate vânătoarească.

În aceste clipe de recapitulare a amintirilor, de răscolire a frumoaselor zile de vânătoare petrecute împreună pe coclaurile dobrogene, îmi vin în minte o sumedenie de reflecții cari se împletesc și se înșiruesc într'un concept de caracterizare, a celui care s'a dus dintre noi... Da, George Berea a fost un neîntrecut vânător și un prieten adevărat, al prietenilor, ca și un mare înțelegător al rostului vânătorului, al acestor sălbătăciuni cari se cer ucise, la timpul lor și cu mijloacele îngăduite de lege.

De câte ori nu am rămas surprins de puterea lui de rezistență, de hărnicia cu care cerceta hățișurile și terenurile întinse, văile măracinoase, de unde reușea să ridice ca prin minune, fie stolul de potârniche, fie iepurii incorigibili sau prepelițele grele ca piatra, cari cădeau la pământ de focurile uci-gătoare.

Nu cred că pasiunea lui extraordinară să fi rezidat numai într'un motiv de ordin cinegetic, ci socotesc că se datora în mare parte și firei lui emotive, exuberante, care se simțea la largul ei, în sânul Naturei, al ambianței de libertate și rusticitate.

Deși prin educație ca și prin cultura căpătată la Paris, unde-și luase doctoratul în drept, alegându-și o carieră pe care a făcut-o strălucită prin preferințe și de alt ordin decât cele strict profesionale, — zic — deși prin aceste conjuncturi ar fi fost sortit să se fi rezumat, ca atâți alții, la ritualul conservator al vieții, de interior aristocratic al ei, care poate fi forma și o tradiție de familie, — Berea, mai presus de orice, și-a valorificat sub o altă formă, mai valabilă și mai ideală, personalitatea lui: el a înțeles să-și întoarcă privirile înapoi, spre sufletul poporului dela sate și să-și asculte pulsul, cu care se confunda organic, în același ritm de bucurie și de tristete, de amăgire și de avânt. De aici și acea nemărginită iubire a lui, de libertate, de necesară nevoie a respira din tăria câmpului însoțit și din frăgezimea vieții dela țară.

Nu era omul confortului, în peregrinările noastre vânătoarești și mai puțin al veleităților de subordonare a vânătorilor de companie, între cari își avea autoritatea lui necontestată. Bun camarad, amical cu toți, de o excelentă urbanitate, el era faimosul mentor și organizator al vânătorilor cu gonaci, cari, executate după indicațiile lui, dădeau rezultatele cele mai sigure.

În timpul iernei când vânătorii își are, de fapt, ratiunea de a fi și sălbătăciunile desisului devin mai obsedante, prin înfrigurarea pe care o produc asociate fondului de culoare a zăpezii și decorului posomrit al pădurii, — vânătorul neînfricat de probabilitatea vremii, de paradoxala ei prefacere în câteva ore, vânătorul care scormonea pasiunile no-

stre din adâncul tainițelor inerției, vânătorul care ne furnica imaginația cu fel și chipuri de iluzii, fascinante prin eflorescența succeselor, era același amic, George Berea. Pentru el nu exista vifor, ploaie sau vânt, când era vorba de vânătoare; în sufletul lui nu sălășluia niciodată ezitarea care se naște din elementele imponderabile ale acțiunii omenești.

Veselia și buna lui dispoziție, transforma adeseori evadările noastre vânătoarești, în adevărate petreceri, cu tot felul de glume, de povești inedite și peripeții cinegetice, de cea mai autentică specie.

În această privință îmi aduc aminte de o neuitată vânătoare, care a avut loc acum vreo doi ani, de Sfântul Dumitru, într'a din pădurile nesfârșite dela Gorno Cadievo.

Plecaserăm din Constanța, mulți vânători, mulți și pasionați emeriți ai cultului Diane, scontând cu gândul fiecare la emoția pe care o va avea a doua zi, când lovitura sa de breneckeu va trebui să culce la pământ, fie unul din mistreții rău famați ce stricau lanurile de porumb ale locuitorilor, fie unul din lupii țărișului pădurii, cari morsecau oile ciobanilor din apropiere. Vremea era frumoasă la început, dar pe drum, — cale de peste o sută cinci zeci de kilometri, a prins a se cerne din văzduh, o ploaie măruntă și cețoasă care enerva și scotea din sărite pe entuziaștii călători. Gluma a devenit mai pe urmă serioasă, și ce să mai vorbim... blestemată de tot, când bravii spadasi ai sălbătăciunilor, au fost nevoiți să se dea jos și să-și pună la încercare puterile ca să urnească mașinile din loc, căci abia de mai puteau înainta pe drumul desfundat pe care apucaseră. Berea se afla în vervă. Primea reproșurile zâmbind și le făcea — prin replici de spirit — răutăcioase, mai ales când acestea veneau de la „brânzoi decorativi“. Dar mahnirea unora cât și a celorlalți nu a durat prea mult, căci, după o tăetură de deal, s'a ivit deodată șoseaua albă, șerpuitoare, izbăvitoare a ostenețelor greu încercate.

Din cauza oculului și a drumului anevoios, sosirea noastră a fost așteptată cam mult în Gorno Cadievo. Lumea ne-a întâmpinat cu multă bunăvoință, întrecând așteptările noastre, cari nu găseau decât o slabă motivare în faptul că oficiala vânătoare fusese anunțată din vreme, cu surle și trâmbiți.

A doua zi, după ce toate pregătirile fusese făcute și se executaseră poruncile date de Berea, vânătoarea a mers strună: el a împușcat un frumos țap, împotriva oricăror așteptări, căci nici nu se stia că exista un astfel de vânat, pe aici, — eu un lup, iar ceilalți vânători câteva vulpi și mai mulți iepuri.

Orânduirea bătailor și executarea lor de către gonaci, nu lăsaseră nimic de dorit. Numărul acestora din urmă fusese impresionant de mare, surprinzând și prin constiințiozitatea pe care o depuseseră. Secretul care nu se putea afla, a fost dezlegat în timpul goanei de un turculet ageamiu, care tot striga: „aține-te domn prefect, aține-te“. Berea cu mulți ani în urmă fusese prefect de Constanța, un prefect destoinic și popular care, după cum se înțelegea, stăruia încă în mintea acestor oameni simpli. De aici toate buna primire, ospitalitatea aleasă și reușita vânătoarei, la care luase parte însuși prefectul.

Cu Berea, care a fost și inspector regional de vânătoare, se duce de pe meleagurile dobrogene, un vânător de elită, pe care zadarnic îl vom căuta în făptura celor rămași ca să-l plângă.

fumului de tutun, ce plutește ca un norișor diafan spre înălțimile tavanului.

— Gata mă rog, au sosit comenzile.

— Uf! bine c'a dat Sfântulețu, izbucnește domnul Nae plin de nerăbdare, repezindu-se lacom să ia din mâna chelnerului cât mai îngrabă fripturile și micii comandați, cari-i fac parcă cu ochiul de-i lasă gura apă.

— Poftiți, poftiți cucoane Nae, dar lăsați-mă mai binișor că spui totul.

Nu vă repeziți ca vulturul după pradă, că-mi trântiți jos tăvile. Aveți răbdare, vă rog, că știu eu cât vă e de foame.

Iacă micii și fripturile dumneavoastră.

Apoi îndreptându-se către doctor :

— Și biftecul d-lui doftor e gata. Serviți vă rog, serviți ! Și-i-i... cu ce vă mai pot îndatora, mă rog ?

— Cu o spinare întoarsă și cu stânga 'n pre, mormăie dărz domul Nae cu gura plină.

Se face o clipă tăcere. Nimeni numai vorbește la masa celor trei vânători. Domul Nae înfulică vartos mititeii și privește cu ochi galeși la fripturi, cari 'l așteaptă speriate de atâta poftă de mâncare.

Orchestra varietelui irumpe deodată tăcerea, întinând cadențat și ritmic nemuritoarea inspirație a marelui Schubert : „*Moment muzical*”.

Valuri melodioase năpădesc sala, purtate par'că pe aripi de vis.

Geniul ilustrului muzician, topit în cascade de note duiioase, triste și mângâietoare, se revarsă ca o vrajă măiastră dintr'un vis sau dintr'un basm, — ungând sufletele auditorilor ca un balsam divin...

În sală mormăiala caracteristică a încetat cu desăvârșire. Tăcere grea stăpânește !

Toată lumea ascultă încordat, savurând cântecul cel mai scurt, un simplu... „*moment muzical*”, și totuși atât de melodios, așa de armonios, cum numai un creier de geniu, putea să creeze.

Dar totul a dănuit numai câteva clipe și divinul „*moment muzical*”, repetat de câteva ori, și-a închis aripele...

Orchestra execută acum un potpouri de cântece naționale. „*Hora lui Cârlig*”, răsună vioaie și săltăreacă în sala deșteptată parcă dintr'un vis.

— Așa da, mai înțeleg și eu neicuțule, zice domnul Nae, vesel. Astea sântără cântece nu jucărie ! I-auzi : parcă-ți saltă inima de-ți vine să sari de pe scaun. Halam să le fie ! Așa cevașilea mai pricep și eu : te atinge la lingurița pieptului de-ți uiți toate necazurile !...

— Zău ? ! Iți place coane Nae intervine doctorul, surâzând cu înțeles.

— Cum să nu-mi placă neicuțule ? ! E cevașilea de-al nostru, românesc de !, nu farafastăcuri de alea străine, cum erea ăla deadineaoari.

Noroc c'a ținut puțin că-mi eșeam din sărite de-i trânteam cu ceva în cap capelmaistrului ăla care tot bâtae ca un zevzec cu ciomăgelul din mână.

Maica ta Cristoase, multă lume e sărită !

Domnul Nae își face semnul Crucii, ca și cum ar vrea să 'nlăture un duh rău, de care se teme.

— Așa e coane Nae, d-ta ai dreptate : sântem români să ni se cânte românește.

Nu trebuie să eșim din „*carnea noastră cu varză*”. Te felicit : ești român neaoș și'mi placi, zise maiorul în zeflema, făcând cu coada ochiului doctorului care râdea pe 'nfundate.

— Sigur Neică, sigur. Cântece naționale ne trebuie nouă, nu zdrăngăneli d'alea ca la circ. Ehe, pe vremea mea altfel petrecea rumânul.

Și domnul Nae luând o mină de om fericit asupra căruia se revărsa harul unor vremuri bune, conti-

nuă înduioșat : Ei Neicule, pe atunci se cântau cântece de te oftica ! Parcă le-aud. Și începu să fredoneze pe nas, mierlind ochii :

„*Călugarul din vechiul schit*

„*O zi la el m'a găzduit*

„*Și de-ale lumii mi-a vorbit.*

Oh ! ce cântece grozave D-le, și ce melodie !...

Parcă te trec lacrimile, nu altceva.

Apoi, ce să-ți mai spun despre altele cum erau :

„*Iubește, iubește, dragă copiliță,*

„*Cât ți-e fața fragă și roza pe guriță*”.

Sau :

„*Suspine crude, pieptu-mi zdrobește...*

Și domnul Nae emoționat peste măsură pleacă capul în farfurie și nu mai zice un cuvânt, copleșit de amintirile dulcegi ale trecutului glorios.

O elegantă, lăfăind în blănuri și mătasuri scumpe trece ca o nălucă, lăsând în urmă-i o puternică dără de parfum, care excită ca o adiere înmîreznată adâncurile consumatorilor.

Domul Nae o pironeste cu o privire galeșă, morfolind alene o considerabilă bucată de friptură care i-se ceartă în gură cu un castravecior acru, disputând întâietatea alunecării pe esofagul nesățios, ce se deschide și se dilată ca o gură de șarpe căutând să le înghită pe amândouă odată.

O luptă grozavă se dă în interiorul gurei, cu gingia *pleșuve* și cu dinții lipsă la apel, cum zice domul Nae. E o întrecere nebună, o goană nemaipomenită, un fel de vârtaj prin care trec morfolite cele două alimente, ce totuși nu parvin să intre în întregime în gură : când bucata de friptură e înăuntrul, pâinea și castraveciorul ce rămân afară din gură, o îngheșue s'o dea afară și vice-versa. Lupta e crâncenă. domnul Nae clefăie mereu, se opinteste, holbează ochii, deschide o gură până la urechi și... în sfârșit un nod cât un pumn se vede alunecând greoi pe esofag, îngropând pentru totdeauna, în adâncuri de abis, bietele alimente.

Bucată după bucată, fripturile sunt înghițite cu clefăeli domoale și sonore.

Masa vânătorilor e din nou cufundată în tăcere. Fiecare e ocupat de apariția eleganteri care și-a găsit tipul, un tânăr firav și sclivisit, cu care discută problema masei.

Domul Nae a întors capul dela ea și cu ochii pierduți în bagdadie dă de-a dușca o halbă blondă și pântecoasă, clefăind transportat și sonor ultimele rămășițe de alimente și filosofând asupra vieții...

Maiorul sparge tăcerea ce cădea greoaie ca plumbul și zice spre surprinderea tovarășilor :

— Sst ! tăcere. Trece...

Ascultă apoi cu interes ca și cum un zgomet venit din depărtare, anunță sosirea vânatului ce se apropie...

Doctorul și domnul Nae îl privesc întrebători și mirați, dar, cum nu aud nimic îi zic :

— Ce-i ? Ce s'a întâmplat ?

Maiorul tace, făcând o mină atentă și ascultând transportat cu mâna la ureche.

Domnul Nae, enervat și plictisit aruncă priviri întrebătoare doctorului care fumează liniștit și tace.

Întăratat peste măsură și ros de curiozitate, domnul Nae, apucă ultima coajă de pâine, pe care n'o devorase din cauză că era lipit pe ea timbrul agricol și reclama brutăriei, o duce furios la gură fără s'o observe și o mestecă ritmic și sonor, atât de sonor...

Maiorul tresare din nou și zice solemn :

— Moment vânătoresc ! Trec porcii...

și coada desfăcută în evantail ca curcanul; după terminarea actului de generațiune, femela își prepară un cuib fără nici o artă, din crenguți subțiri amestecate cu frunze și paie uscate, pe care îl ascunde sub o rădăcină de arbore căzut, sau într'o tufă mare de iarbă, în care depune 4—5 ouă, puțin mai mari ca cele de porumbel, de culoare gălbue sau roșii cafenii, punctuate cu pete de aceeași culoare însă mai închise.

Incubațiunea durează 3 săptămâni, în care timp se schimbă femela și bărbatul succesiv; această pasere clocește admirabil de bine, așa că de multe ori o putem prinde chiar cu mâna.

Puii abia eșiți din găoace aleargă după mama lor și devin foarte curând sburători. Când se întâmplă

vre-o primejdie, părinții îi înhață cu picioarele și îi mută în altă parte mai sigură.

Inamicii lui sunt: vulpea, pisica sălbatică, jderul, vidra, nevăstuica și paserile răpitoare.

Folosința. — Carnea sitarului tânăr e fragedă și gustoasă, dar n'are parfumul delicios, special, ce capătă acest vânat când șade câte-va zile de se frăgezește (cel puțin 3).

Sitarul împușcat peste vară, are carnea mai uscată și mai vânjoasă. Mâncat proaspăt n'are gust deosebit și e cam vânjos.

Sitarul de toamnă fiind mai gras, e cu mult mai bun la mâncat ca cel de primăvara, care totdeauna e mai slab.

Falco peregrinus

de Gr. Medianu, Periş

oimii, cari în domeniul păsărilor răpitoare ocupă un loc de seamă prin feluritele lor spețe, fac parte din subfamilia *falconidae*-lor, deosebindu-se două genuri: șoimi nobili și comuni. Exemplarele ce corespund acestor genuri sunt descrise într'un articol al D-lui C. A. V. Popescu, în No. 46 al revistei.

În cele ce urmează, mă voi strădui a descrie viața și caracterul lui *falco-peregrinus*, unul din cei mai principali șoimi nobili.

Lungimea totală, socotită de la cap la coadă, este aproape de 45 cm. (socotind coada 15 cm.). Ciocul de culoare vânată închisă este prevăzut pe marginile fălcei superioare cu câte un dinte bine dezvoltat. (fig. Nr. 1).

La baza lui se află o peliță galbenă, în care sunt săpate două găurele rotunde (nasul) și presărate aproape de ochi, câteva fire de păr (mustățile).

Capul are o formă triunghiulară turtită, fiind acoperite cu fulgi de culoare vânat-închis. În apropierea fălcei superioare se observă o dungă neagră, ce se prelungește până la jumătatea gâtului (fig. Nr. 1).

Guşa este acoperită cu fulgi albi, iară pieptul și mai ales pânțele sunt brăzdate pe un fond alb de niște dungi transversale de culoare gri-vânată.

Spinarea și aripele sunt vinete-cenușii, iară coada, care în sbor este puțin desfăcută și al cărei vârf este curbat, posedă în transversal vre-o 7 dungi gri-închise (fig. Nr. 2).

Tarsus-ul e scurt și acoperit pe jumătate de prelungirile fulgilor de pe pulpe. (fig. Nr. 2).

Degetele foarte lungi și de culoare galbenă sunt terminate prin ghiare mari și bine ascuțite (fig. Nr. 2).

Cel mijlociu din față este mai lung decât tarsus-ul, iară aripele sunt aproape egale cu coada (fig. 2).

În cea-ce privește culoarea plumagiului pe care am descris mai sus, ea reprezintă bărbatul.

Femela, care este mai mare cu 5 cm., are o culoare cafenie.

De altfel ca la toate păsările răpitoare, mărimea și culoarea lor diferă întrucâtva după sex și etate. Se întâmplă de multe ori să confundăm un puiandru de *falco-peregrinus* cu un exemplar bătrân de *Astur-palumbarius* (uliul porumbeilor); lucrul să nu ni se pară curios, s'au tacut deosebiri între exemplare de aceeași speță, etatea fiind diferită.

Cuibul și-l așează pe stânci inaccesibile sau pe arbori înalți, ocupând câte odată cuiburile părăsite ale vulturilor.

Primăvara și-l umple cu 3—4 ouă, de culoare cafenie-închisă, pe cari le clocește 3 săptămâni.

În cece privește viața lui, el este într'o continuă călătorie, exceptând timpul necesar reproducției.

În captivitate nu se reproduce.

Hrana, care de cele mai multe ori constă din paseri vii, pe cari le gonește în sbor cu o iuțea fulgerătoare, este procurată cu multă ușurință.

Datorită curajului său extraordinar, nu cruță nici paserile de o mărime superioară lui.

Este un dușman neîmpăcat al stârcului cenușiu, al rațelor, potârnicilor, prepelițelor, fazanilor, și cocoșilor de mestecăn, etc.

1) În Rom: Șoim călător—În Franța: Le faucon pèlerin—În Anglia: Peregrin Falcon—În Germania: Wanderfalke.

Rar, și numai atunci când natura îl constrânge, atacă puii de epuri și alte animale mici.

Vederea lui este extrem de pătrunzătoare și'n popor ne-a rămas expresia „ochi de șoim“.

Falco-peregrinus este o pasere răpitoare, stricătoare,

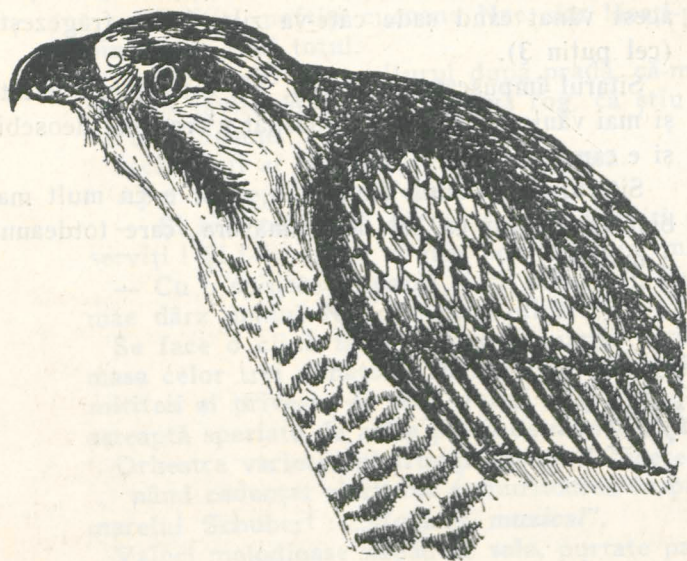

Fig. 1

și acolo unde voim a prăsi vânat cu pene, el trebuie împușcat.

Faptul că'n tot timpul anului el se află în trecere, vânărea lui devine incidentală.

Cu bufnița (*Strix bubo*) și cursele cu porumbei se vânează deasemenea foarte anevoios, preferându-se întrebuințarea lor primăvara și toamna, când sunt în pasaj.

În timpurile vechi, acest fel de șoim era întrebuințat cu mult succes la vânătoare.

În jurul lui se formau echipage mari și luxoase, compuse din lachei călări, ce duceau paserile pe mâini înmănușate, câini și altele, a căror întrebuințare necesitau sume fabuloase.

Paserile răpitoare ce se întrebuințau la acest fel de vânătoare, erau împărțite în două mari categorii.

1. Paseri pentru sbor înalt ca: *Falco-peregrinus* L., *Falco-subbuteo* L., *Falco-saker* Sch., *Falco-Feldeggi* Sch., *Falco-aesalon* L., *Falco-gyrfalco* Sch.

2. Paseri pentru sbor jos, razant, ca: *Astur-palumbarius* Bechst., și *Astur-Nisus* BI.

În cece privește dresarea lor, există pentru fie-care în parte lecțiuni speciale (vezi cartea lui Charles de Morais „*Le véritable Fauconnier*“ și „*La Fauconnerie*“ de Charles d' Arcussia, carte foarte veche și interesantă).

Astfel:

1. La vânărea cocostârcului (în special stârcul), al ciorilor, coțofenelor, se întrebuințau: *Falco-peregrinus*, *Falco-gyrfalco* și *Falco-aesalon*.

2. La vânărea potârnicilor, prepelițelor, ciocârliilor, se întrebuințau *Astur nisus*, *Falco-aesalon* și *Falco-subbuteo*.

3. Pentru iepuri se întrebuința cu mare succes *Astur-palumbarius*.

Pentru dresare a șoimului era de ajuns o lună de zile, în care timp, afară de o armură pe cap, se întrebuința constrângerea prin foame și o momeală (pasere moartă).

La *Astur-palumbarius* era suficient o săptămână.

Dresarea lor necesită o adevărată metodă științifică din partea dresorului.

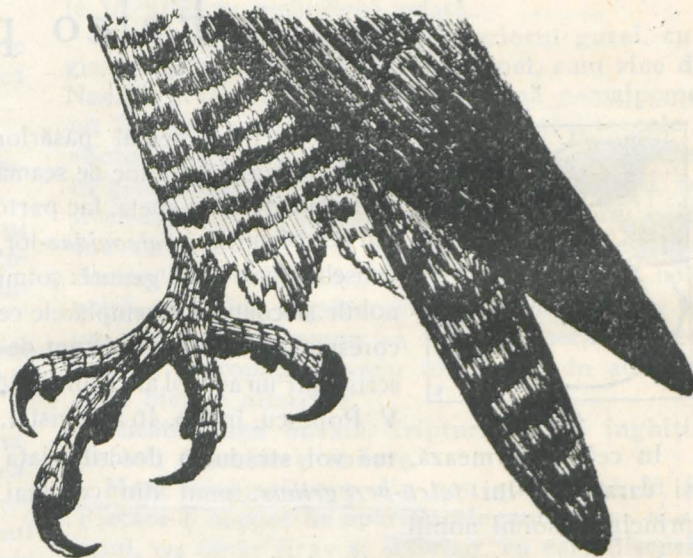

Fig. 2

Astăzi, când în urma carnagiilor săvârșite de aceste paseri răpitoare, ce se înmulțiseră extrem de mult și soarta vânatului util devenise cu totul precară, lumea a fost pătrunsă de adevăratul simț al vânătoarei, părăsind cu totul această metodă, a cărei concepție vânătoarească nu poate fi acceptată.

Vânători în Ucraina

(din carnetul meu de amintiri)

de Căp. Schneider-Snyder Roland

Tot mai rar se înroșia în noapte cerul stepei ucrainene de volbura satelor arzânde. În fața digului format de trupele imperiale austriace și germane, spectrul sângeros al revoluției rusești fugea spre Nord și un groznic vârtej al nebuniei gonea peste stepa liniștită, din conac în conac. Iar în urma liberatorilor se reîntorcea viață nouă în stepă; iarăși se umplea văzduhul de cântecele ciocârliei și satele și conacele de râsete și de viață. Pe când stepa, în strălucirea razelor de dimineață, lucia în culori roșii și cafenii și se întindea cu voluptate sub albastrul cerului scânteietor, imensă și profundă, fără de sfârșit ca și marea, și ca marea plină de mistere. Ea se întindea netedă și depărtată, verste¹⁾ întregi, fără o ridicătură, fără un tufiș, fără un pom. Cer albastru și stepă întunecată, de culoare cărămidie, verde-gris, încotro te uiți, iar la orizont se contopesc cerul și stepa fără vre-o limitare vizibilă. Ici și colo stau încremeniți mărăcini țepoși, cu flori roșiatece, din iarba uscată și seacă a stepei, iar printre ei șerpuește pe întinsuri drumul lat de stepă, spre o dungă de apă care licărește în zare și pe ale cărei margini se arată sălcii cu crengi plecate, ulmi și plop înalți. Apele scânteietoare ale râului se strecoară obosite, până în undele de un galben tulburii ale lacului înconjurat de trestie. Din verdele ulmilor și salcâmlor licăresc zidurile și ferestrele unui castel — ținta noastră, care luni întregi dearându-l ne fusese un cămin prietenos.

Caii escadronului bat sub copite nisipul fin al curții castelului..... câteva comenzi scurte..... Descălicarea! Caii ofițerești vin în grajdurile boerești, cei de escadron într'un grajd mare, din care răsună mugetul neplăcut al dromedarilor. Urmează apoi parlamentări nesfârșite cu majordomul castelului și cu vânătorul cazac al prințului Nicolae Urusow. Irina Constantinovna face pe tâlmaci, căci vorbește nemțește — un adevărat „idiș” pe care nu-l poți pricepe fără un stagiul prealabil prin Galiția. Noi îl avem însă și îi tragem o jidovească admirabilă și sfârșim prin a ne înțelege. Iacă că-și face apariția și un fost jandarm rusesc. Ci-că situația ar fi critică; bande puternice de bolșevici neliniștesc împrejurimile și noi nu avem decât un singur escadron. Se împart posturi; cu mine locuiesc în castel cei doi gardiani ai mei, români bănațeni, niște adevărați uriași, fiecare dintre ei distinși cu

marea și mica medalie militară de argint, câștigată pentru bravură. Maeștri în tirul cu arma, pentru ei sunt granatele de mână și baioneta niște jucării. Aceștia sunt cei mai buni oameni ai mei. — Iacă-l și pe popa din localitate, care se prezintă împreună cu starostele. Ei aduc pâinea cu sarea și jură credință. Totuși ar fi imprudent să ne încredem în ei, că tot ast-fel jurară și bolșevicilor credință, iar în sufletul lor sunt de fapt și ei bolșevici.

Noaptea cu un cer plin de stele se lasă peste stepa ucraineană, arborii din parci își pleacă umbrele lor negre, iar un miros îmbătător de trandafiri și chiparoase pătrunde până în sala de mâncare, unde Irina Constantinovna ne servește împreună cu lacheii, într'un serviciu superb de vechi porțelan de Saxa și tacâmuri grele de argint, o copioasă masă de seară. Feluri de mâncare adevărat rusești, zacuscă caldă și rece, raci, pește, fripturi, legume, prăjituri. În păhăruțe fine de Baccarat curge o vodcă limpede ca apa, iar în cupe spumegă albă și roșu vinul greu de Caucazia. Sfârșim cu cafele turcești și Triple-Sec. Așa trebuie să fie.

Prințul Urusow trimisese un curier călare să ne comunice că suntem oaspeții lui. Și în cele șapte luni, pe care le-am petrecut în casa lui ospitalieră, acest fost inamic, acest fost dușman, fostul ofițer din cuirasierii imperiale, deveni cel mai bun prieten al meu. Prietenia noastră se născu din zilele grele, sângeroase și pline de emoții, pe care le-am trăit împreună, în luptă cu bolșevicii, și din clipele neuitate de vânători frumoase.

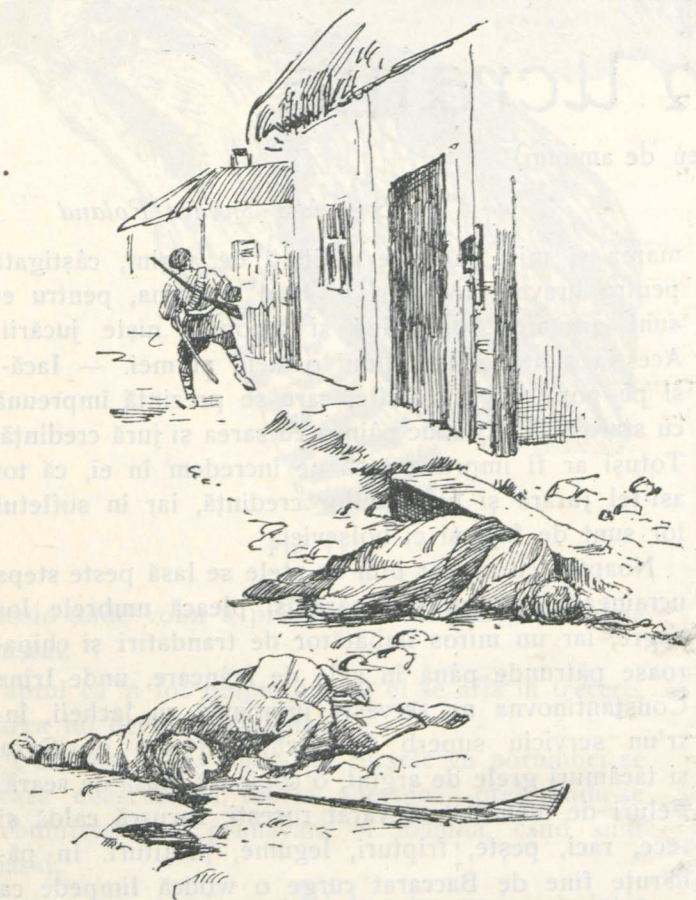
Ne culcarăm devreme, dușă dulciul unei băi, de care duceam de mult dorul, luată într'o sală scilicet de oglinzi și de argintărie, demnă de acest înalt aristocrat de origine tătară, însă crescut în lux și educat la Paris. Anturajul lui este un amestec de cel mai rafinat lux oriental și occidental.

Pat englezesc și plapumă de mătase, de când m'am desvâțat de acest lux! De aceea nu pot dormi. Mi-am cerut pătura mea de campanie și așternutul meu de pâr de cal și numai așa am putut adormi. Lacul gemea, pomii din parci scârțiau de vânt, iar de pe stepă răsună lătratul vulpilor. Din depărtări se auzeau bubuituri de tun și pocnete de arme.

M'au trezit primele raze ale soarelui și vântul răcoritor, care sufla dinspre Caucazul acoperit cu zăpadă și de la Marea Neagră veșnic mînioasă,

¹⁾ Măsură de lungime rusească, ceva mai mult ca 1 kilometru. (N.R.)

iar privirea mea căzu pe icoana unui sfânt rus, pe care nu-l cunosc. În luminișul unei păduri înalte și întunecate, un moșneag cu barba albă ca zăpada și cu privirea de o blândețe neînchipuită, dă să mănânce unui urs, lui Mișca, cum zic Rușii, *taptiginul* de la *Taiga*. Privirile noastre se întâlnesc, iar bătrânul pare

că-mi vorbește. S'a isprăvit cu dușmănia, bătrâna Rușie cu cazacii și cu cerchezii ei și noi suntem din nou prieteni.

Această prietenie a cimentat-o dușmanul nostru sângeros, bolșevicul.

Deafară, din curte, aud vocea Irinei Constantinovna și țipătul unui păun. Nu știu care din doi e mai displăcut. Dar iacă baia este gata, căldică și parfumată, delicioasă este cafeaua și copios este dejunul — așa vrea prințul ca să fie, ne spune dânsa, iar noi ne supunem. În pijama se acordă audiența de dimineață, popei, starostelui și delegatului satului, care-și închipue că se află în fața unui potentat asiatic, până mă decid să îmbrac iarăși uniforma de căpitan de cavalerie, cu steluțe în fir de argint pe guler și cu dragon aurit pe umăr.

Zile grele urmară, zile sângeroase de înăbușire a revoluției.... Arestări.... Interogatorii.... Condamnări.... De multe ori se isprăvea cu trei focuri de carabină la margine de groapă, unde se sfârșesc toate cele pământești. Ofițeri ruși, locuitori prizoniți, sosesc și se pun sub scutul nostru. Un locotenent rus din al 3-lea de huzari, Genric Genricovici Hensel, german din provinciile baltice, este repartizat la mine în calitate de dragoman. În modul acesta mă înțeleg mai bine. Chocolului (țăranul ucrainean) începe să-i vină minte la cap; el pricepe că trupele noastre aduc pace și

siguranță pentru proprietar. Dar mereu ne sosesc moșieri cari caută la noi ocrotire, printre ei patrule, stafete, ofițeri ruși cari vreau să meargă la Denikin, pe Don, și la Tiflis, la marele duce Nicolae Nicolaevici. Din când în când ne mai sosește și câte ceva mai plăcut, un curier călare, din partea prințului Urusow de la Elisabetgrad, cu salutări și... Pommery Extra-Dry.

De vânat, vânam puțin, numai pe lac la rațe, stârci și vulturi. Luna se apropie de sfârșit..., bubuiturile de tun și pocnetele de pușcă au amuțit, țăranul își strânge în liniște recolta de pe stepa ucraineană, scăldată secole de-arândul în sânge, amețită de zgomotul atâtor bătălii, iar ciocărlia prinde iar a cânta în triluri... Lupta a încetat.

Iar la sfârșitul lunei Iunie sosi prințul Nicolae Urusow cu amabila sa soție, o franțuzoaică, întovărașit de Arcady Ilarievici Kilipowsky, fost mareșal al țării și guvernator al Citei, cu dânsul soția sa, Barbara Ewgeniewna, și fiică-sa cu soțul ei, prințul Dima Galițin. Apoi nepoata prințului, Ana Valerianowna Galițin, fratele ei Costia Galițin, sora prințului, și în sfârșit prietenii săi Maiorul Baron Knorring și locotenentul rus de ulani Sestakow. Fugari, învățați cu viața ușoară, care caută protecțiune, se vaită, însă răd și uită ușor toate mizeriile și prigonirile. Ei n'au decât o dorință, să trăiască, să trăiască și să rădă, și într'adevăr, cu dânsii aduc în casă și răsese și viață, ca și cum totul s'ar fi sfârșit acum... Se așează pe trai și făuresc speranțe; Kilipowski vine de la împăratul Wilhelm al II-lea și de la hatmanul Scuropadski; amândoi au fost la Împărat, Ucraina a devenit autonomă și hatmanul ei e întărit din înalt ordin, căci Împăratul e doar a tot puternic...

Se întinse un trai de plăceri și de partide de vânători, mosafiri veneau și plecau. Se aduse ogari,

niște Barzoi mari și superbi, premiați la diferitele expoziții, cu care se vâna la lupi; apoi ogari englezești, cari goneau peste stepă ca vântul, pentru vânători individuale la epuri.

Zi de zi se vâna, la rațe și stârci pe baltă. Se băteau remizele de stejari. În ele vânam vulpi, care se furișiau șirete din fața bătaiașilor și-și găseau sfârșitul în fața puștilor noastre. Trei vulpi am împușcat odată într'o singură goană.

După vânătoare ospățuri și supeuri, menu bogat, vinurile de Caucazia și Bordeaux curgeau câte-odată mai mult de cât ar fi trebuit.

Recolta era culeasă. Pânze de păianjen se întindeau acum peste miriște și bălării. Incepură vânătorile cu ogarii. Cazacii vânători antrenau caii și câinii, călări pe cai mărunți, fără aparență, dar cu mușchi de oțel, cari sburau la întrecere cu ogarii. Cazaci cu căciuli enorme, cu *Kindșal*¹⁾ în brâu și gârbaciul în mână, stăpâneau câinii. Vai de străinul care ar fi cutezat să pătrundă în curtea acestor câini, unde nici cazacii nu îndrăzneau să intre decât cu *nagaica* cea cu plumburi în mână — căci îndată s'ar fi sfârșit cu el.

Vânătorile începură. Plesnituri de biciuri și lătrături de câini umpleau curtea castelului. Cai de pur sânge englez și irlandez răscoleau pietrișul, nerăbdători și agitați. Numai caii scunzi ai cazacilor, sub selile lor înalte, îți dădeau impresia că nu se interesau

îi potolea. Iar în ziua următoare câinii erau și mai sălbateci, și mai săngeroși și abia de ținut. Caii la fel; îndată ce vedeau câinii țâșnind din lesse, imediat sburau și ei după aceștia ca niște săgeți. Zi de zi se tot vâna, iar acasă îl aștepta pe vânător răsplată dulce... pentru iepurii prinși. Darmită pentru o vulpe! Niciodată n'și fi crezut că prin intermediul acestei cumetre, drumul poate duce drept la o inimă. Cupidon și vulpe... unul rănește, iar cellalt aduce tămăduirea.

Vânătorile se sfârșiau cu dineuri copioase și la un pahar de Bordeaux ochii aprinși se înțelegeau mai bine. Seara, după supeu, societatea se retrăgea prin saloanele împodobite cu mobile vechi, admirabile mobile de cel mai ales gust, îmbrăcate în grea mătase verde de stil *empire*, la fel cu perdelele. Mediul în care mă aflu, este acela al unui secol apus, asupra căruia numeroasele lumânări aprinse aruncă lumina lor mată și blândă.

de nimic, și totuși, cum mai sburau apoi peste stepă, într'un galop liniștit și neobosit, cu coama în vânt și coada fuior, având un aspect atât de pitoresc sub călăreții lor, că nu-i mai puteai uita niciodată!

Cornul dă semnalul de plecare..., ne săltăm în șea. Doamnele ne fac semne de adio... *do zwidanye, do zwidanye!*... ca și cum ar fi o despărțire pentru vecie, căci nu odată s'a întâmplat ca un cavaler să fie rănit grav de câte-o săgeată, acest proiectil primitiv.

În cap călăresc Rușii, având fiecare din ei câte trei câini. Numai eu am pe puternicul meu Barzoî, care galopează liniștit și ascultător, alături de mine. În câmpie se respiră grupul vânătorilor într'un lanț întins; la distanță de 50 de pași unul de altul ne întindem peste stepă. Sare un iepure... trei ogari țâșnesc din lesse... un galop scurt în goană nebună... și gata! Cazacii sar de pe cai și cu cuțitul lor ascuțit ca un briciu, taie iepurile în bucăți și-l aruncă la câini. Carnea încă fumegândă și plină de sânge cald, are asupra câinilor un efect amețitor. Ochii lor aruncă flăcări și însetați de sânge gonesc tot mai departe peste stepă.

Iepuri după iepuri prind ogarii, însă acum trebuie să fii imediat lângă ei, căci alt-fel îi sfârșie câinii îndată. Sângele este un narcotic periculos, mai periculos și mai amețitor însă decât alcoolul. Neînțelegeri se iviau des între cazaci și ogari, și numai *nagaica*

Chiparoasele răspândesc un parfum îmbătător. De la pian străbate melodia tristă a cântecelor rusești, iar afară pe balcon se răsfață doi îndrăgostiți...

Cântece sălbatic și totuși melodice, de la Terek și de pe Don, răsună... iar Genric Genericovici dămțuiește un *Trefac*, de unu singur, sălbatic și pasionat, cu inima rănită din două părți deodată... soarta patriei sale și o dragoste nenorocită. Sălbatic răsună refrenul cântecului său, născut unde-va, departe, la Cuban sau la Terek.

A doua zi altă vânătoare, de data aceasta cu bătaiași, organizată în onoarea excelenței sale a comandantului diviziei a 7-a de cavalerie, general de divizie Conte Gabriel Marenzi. Iepuri și vulpi zac cu duiumul la tabloul zilei, și eu împuşcai iar două vulpi. Urmează o cină copioasă și strașnic udată. Se ridică o mulțime de toasturi în onoarea lui Nicolae al II-lea, Wilhelm al II-lea și Carol al V-lea. Excelența sa Kilipowsky vorbește, vorbește mereu, cu entuziasm, curgător, ca din carte, rusește, nemțește, franțuzește. Rușii cântă imnul lor, *Boie Tarie!*... Însă ascultarea noastră și interesul politicos pentru *speech*-urile lui ascund o plictiseală groaznică... mult mai interesante sunt frumoasele rusoaice, ale căror ochi și brilante rivalizează în văpăi. Ana Valerianova! ce buze roșii ai (fără ajutorul lui Roger & Gallet) și cât sunt de...

dar, ar fi indiscret să pomenesc ceva despre dulceața lor.

De atâta vânători și ospățuri — trecu și vara; ne dăm seama numai prin faptul că ne veni ordin de întocmirea cartierelor de iarnă și că... ogarii și pursângii gonesc tot mai năstrujnic peste stepa acoperită de brumă. Vânătoarea ia acum o formă direct ne bună. Șanțuri de câte trei și patru metri lărgime și adânci ca un mormânt sunt luate în zbor, și piei tot mai frumoase de iepuri și de vulpi aducem acasă. Societatea devine mai restrânsă, mai intimă, mosafirii în trecere mai rari... pe lac se vânează acum păsări nordice de apă și găște sălbatice. Prin saloane, în căminuri franceze, ard imense poveri de lemn... samovarul cântă, și buzele Anei Valerianova sunt tot atât de roșii ca cireșele de vară, și dulci, mai dulci decât nectarul.

Barbara Evgenievna mi-a trimis o sabie circasiană, cu mâner și paftale grele de argint de Tula și cu o lamă veche de Gruzinia, de un cenușiu-închis, făurită de unul din cei mai celebri armurieri vechi de săbii din Caucazia, și ascuțită ca un briciu. Este o antică armă de familie... foarte rară... însuși prințul mă invidiază.

Kilipowsky mi-a vândut din herghelia lui, compusă din treizeci de cai de curse, pe cel mai bun, un câștigător de mari premii la Odessa și la Petrograd, un pursânge de un galben ca aurul, cu muschi de oțel și iute ca uraganul.

Aci toată lumea vorbește perfect nemțește, însă cu Ana Valerianovna te înțelegi, zău, mai bine pe

rusește... Ucraina o să sfârșească prin a ne rusifica cu totul...

Veni însă ziua crudei deșteptări! Ofițeri austriaci, Cehoslovaci, cu idei avansate social-democratice, sosiră... regimente din armata imperială se revoltau în Odessa, chiar cele ungurești... divizia 7-a este încă intactă... încă se nutresc iluzii de a-i aduce la alte sentimente cu ajutorul cavaleriei. Ulanii polonezi sunt doar fideli și chiar în regimentul de dragoni domnește încă ordine! La 3 Noembrie mai are chiar loc încă o vânătoare călare.

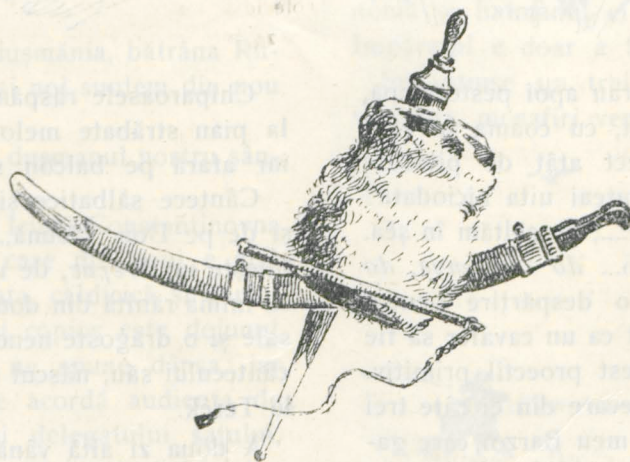
Urmă însă marea, inevitabila prăbușire. Revoluție la Budapesta, împăratul Wilhelm se refugiază în Olanda și armata roșie se află deja la Pultava!

Ulanii și dragonii vândură cai și arme, comitete de soldați se formară.

Două zeci de zile și de nopți am călătorit până să ajung acasă, singur, însă fără să mă despart de sabia mea circasiană...

Ana Valerienovna, cu buze roșii și dulci ca cireșele de vară... mai trăești?... Unde sunt prietenii noștri ruși?... prin zăpezile eterne ale Caucazului unde cresc totuși struguri atât de roșii?... la Paris?... Sau poate în mormânt... amuțiți și rece? Se mai înalță oare falnic castelul dela Doni-Kamienka, sau s'a prefăcut în țărână și cenușe, pe când în ruinele lui înegrite cântă bufnițe și cucuvăi, ca în atâtea și atâtea palate și castele din împărăția Țărilor-albi, din fostul sfânt imperiu rusesc al lui Ivan cel Groaznic și Petru cel Mare?!

(Desenuri de I. Baronov).

Ilustrațiile noastre

M. S. Regele, Principele Nicolae și Prințul de Hohenlohe, nepotul M. S. Regelui, au făcut în toamna aceasta o vânătoare de cerbi, în timpul mugetului, pe teritoriul regal din munții Gurghiu, conduși de D-l Antoniu Macsonyi, maestru al vânătorilor regale și președinte de onoare al „Uniunei“.

Societatea fiind prea numeroasă, s'a împărțit în două: M. S. Regele cu Principele Nicolae și D-l Mocsonyi au vânat în pădurea Meșterița, iar Prințul de Hohenlohe în pădurea Țigle, unde n'a împușcat decât o lupoaică. S'a vânat timp de 10 zile, în con-

dițiuni defavorabile, de oarece — din cauza neli-niștei provocate prin prezența a numeroși lupi — cerbii nu mugeau decât noaptea. De abia în ultimele zile a reușit M. S. Regele să doboare cei trei cerbi, a căror frumoase coarne se văd în ilustrațiile noastre, doi cu câte 10 ramuri, iar unul capital cu 14 ramuri (în mijloc). S'a observat însă foarte mulți urși, care vor prilejui o frumoasă vânătoare la sfârșitul lunii Octombrie sau începutul lui Noemvrie, dacă timpul va fi favorabil.

C. G. A.

La vânătoare de urși

de A. Gociman

nul trecut m'a invitat un prieten la vânătoare de urși. Nu împușcasem încă nici una din aceste lighioane nu prea prietenoase și am primit cu multă plăcere invitarea prietenului, care m'a rugat să-i mai invit câțiva cunoscuți, vânători din oraș. Imi închipuiam că fiecare se va bucura de invitare, și

câteva zile înainte de vânătoare alergai pe la câțiva prieteni vânători.

Fiecare era dornic de blana ursului, deosebirea între ei era doar atâta, că unii erau mai îndrăzneți, alții mi'au declarat pe față, că vin cu cea mai mare plăcere la vânătoare de iepuri, pentru că acolo nu e nici o primejdie, dar la vânătoare de urși altă socoteală. În definitiv tot e mai scumpă pielea proprie decât a ursului. Râsei cu poftă de acest curaj vânătoresc recunoscut și am căutat alți tovarăși.

În ziua plecării când am sosit la gară, toți tovarășii mă așteptau. Prietenul care ne invitasese era și dânsul între ei și părea foarte vesel, râdea sgomotos. Dealtfel veselie era generală și promitea să nu se stingă: fiecare avea plosca plină cu vin. Prietenul făcu semn cu coada ochiului și eu atunci observai, că tovarășii sunt înarmați până în dinți, având un aspect mai mult de comitagii de cât de vânători. Unul avea două arme, altul o carabină cu glonț și un revolver, al treilea pe lângă armă o baionetă cât toate zilele. Râsei și eu cu poftă.

Prietenul recunoscă imediat pe vânătorii de lux, lăudăroși, cu plosca mare, dar cu inima cât un purice și începu imediat să discute vânătoria ce aveam să facem ziua următoare. Ne povesti cum bătrânii așteptau să se apropie ursul și îl înjunghiau cu cuțitul. Cel cu baioneta își ascuți mulțumit cuțitul. Pe urmă ne povesti cum la o vânătoare de urși, ne luându-i foc arma, s'a refugiat într'un copac și ursul după el. Dacă nu avea revolver, îl mânca lighioana. Cel cu revolverul la brâu se simți fericit și afară de orice pericol. Toți se simțiră tari și mari, dar pentru toată lumea nu ar fi recunoscut nici unul că nu mai văzuse urs, doar la circ sau în copilărie de lanțul vre-unui țigan.

Începură laudele de sine. Cum fiecare împușcase câte doi urși dintr'o pușcătură, sau scăpase ca prin urechile acului din labele fiarei. Între noi era și un vânător bătrân. După ce a lăsat pe fiecare să-și povestească pățaniile inventate, povesti și el următoarele:

„Așa cum am pornit acum, mai înainte cu vre-o 10 ani, am plecat tot la vânătoare de urși. În pădure am aflat că sunt gogeminte namile de urși cât boii. Ne așezărăm noi toți la locurile noastre, eu stam cu arma în mână aproape de un pârau la o margine de pădure. Incepe goana. Pădurea răsună de strigătul

gonașilor și lătratul câinilor și eu de-odată mă pomenesesc cu un urs cât nu am mai văzut mai mare lângă mine, de mă ajungea cu labele. N'am mai avut nici atâta timp să întind arma. Am luat-o în fuga mare spre pârau și trec, cu ursul în urma mea. Când să trec pe malul celălalt al pârașului, ce să vezi înaintea mea, cu labele întinse spre mine, un alt urs. Acum stăteam între doi urși, amândoi îndreptați spre mine...”

Răsuflarea vânătorilor se opri și cum bătrânul aci tăcu, unul dintre vânători întreabă cu vocea stinsă:

— „Și apoi ce ai pățit nene Gheorghe?”

Trofeele a patru cerbi, printre care unul anormal și unul cu 14 ramuri, uciși de Conte G. Wassilko pe teritoriul său dela Berometh pe Siret, în Bucovina.

— „Ce-am pățit?... ce am pățit?... D'apoi m'au mâncat! — spuse bătrânul cu un zâmbet batjocoritor pe buze.

Noi am izbucnit în hohote de râs. Vânătorii cu lauda au tăcut opăriți.

* *

Trenul înainta gâfâind greu în sus pe valea Mureșului. Începu să se lumineze de zi. Din depărtare soarele își revărsa primele raze aurii pe stâncile și brazii, ce însoțiau de ambele părți linia ferată. Picături de rouă luciau în toate culorile, ca mici diamante, pe brazii cari se întindeau falnici către cer de pe colții de stânci. Valea se strâmtoră, abia străbate prin ea Mureșul, izbindu-și valurile spumegânde de colții de piatră. Mai încolo o vale tot mai largă. Munții se îndepărtează și Mureșul rămâne departe la poalele lor. Suntem aproape de Gheorgheni. Trenul se oprește și societatea coboară jos.

După scurte pregătiri pornim în pădure. Țăranii ne asigură că doi urși mari sunt în apropiere și ne vor eși înainte. Tot așa ne spune un vânător din localitate, un Săcui care împușcase deja mulți urși.

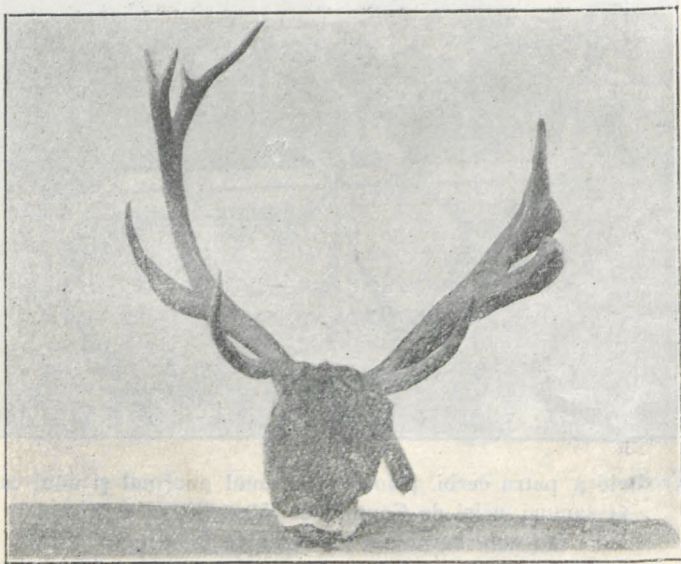
Cei ce cunoșteau locurile au pornit cu noi între munți. Prin păduri de brad de o frumusețe rară,

printre stânci ascuțite în sus și în jos, după un mers de mai multe ore, am sosit la culcușul ursului. Conducătorii noștri ne-au arătat locul unde credeau că sunt urșii, iar noi priveam cu sentimente diferite desișul și bârloagele ce ni s'au arătat.

Pe urmă am fost postați fiecare la loc. Intre mine și prietenul care ne adunase erau vânătorii invitați. Eram postat pe o stâncă cu trecătoare în apropiere. Eram vesel că puteam privi aproape întreaga desfășurare a vânătoarei. Deodată observai la spate pe unul dintre vânătorii prieteni. Erea cel cu arma și cu cuțitul de vânat. Mă privea cu oarecare îngrijorare și nu aștepta să-l întreb:

— „Mă, să fie al dracului ursul vostru. Nu stau eu acolo singur să mă mănânce!“

Eram înfuriat ca toți vânătorii, când vreunul strică vânătoarea, dar văzându-i fața înspăimântată, nu i-am mai zis nimica. L'am lăsat să se posteze la spatele

Interesantele coarne ale unui cerb anormal ucis de Conte G. Wassilko, din Bucovina.

meu după un copac, aproape tremurând. Câte odată îmi venia să-l alung de acolo, dar pe lângă tot necazul, simțiam că m'ar pufni râsul, văzându-l atât de speriat.

Goana a început și înainta spre locul unde ni se indicase că stau urșii. Deodată câinii dau peste ei. Se reped îndrăzneț asupra lor și se încinge o luptă între animale, câinii sprinteni înhață ursul din dos și se aruncă pe spatele lui, dar când fiara se întoarce spre ei, dispar mâncând pământul. Pe urmă se reped din nou cu dinții ascuțiți la urs. Deodată ursul se întoarce și pune laba pe un câine, îl ridică sus și

il trânteste cu putere. Se aude de departe chelălăitul câinelui și un bufnet când l'a trântit jos. Pe urmă câteva mormăituri scurte ale ursului.

Cel cu două arme începu să tragă. A tras vre-o zece focuri, dar nu știau în ce, pentru că nu putea vedea încă ursul. Fiara speriată schimbă direcția și plecă drept către prietenul meu. Priviam cu oarecare îngrijorare. Ursul se apropie mereu. El stătea nemișcat, așa că ursul nici nu-l simțise. Era deja foarte aproape. Începui să mă neliniștesc. Deodată observai un fum eșind din țeava puștei, pe urmă am auzit detunătura și ursul a căzut grămadă.

S'au adunat vânătorii și priveau cu oarecare invidie pe cel norocos. Toți stăteau însă la o distanță respectoasă de ursul ce zăcea nemișcat. Am întrebat pe cel cu două arme în ce a tras. Cu oarecare jenă a recunoscut că a tras pentru că auzea ursul mormăind și îi era teamă să nu vină către dânsul.

Deodată sosește și vânătorul Săcui. Se îndreaptă drept spre urs și-l îmboldește cu patul puștii:

— „Ei, ei, ce pațit dumita Niculai?“

Până să ne desmeticim, ursul se ridică și înhăță pe Săcui. Toți am rămas înlemniți. Săcuiul avu atâta prezență de spirit, c'a îmbrățișat ursul cu putere și așezându-și capul sub bărbia ursului, împingea des-nădăjduit, așa că ursul nu-l putea mușca. Amândouă labele dinainte erau rupte de glonțul ce trecuse prin ele, totuși încă câteva minute și Săcuiul era pierdut. El striga ca din gura șarpelui. Arunca o privire în jur. Nu mai era nici urmă de vânători. Abia prietenul care împușcase ursul stătea cu arma descărcată, palid. Pusei atunci mâna pe armă și alergai la urs, am așezat țeava aproape pe capul sălbătăciunii și trasei un glonț. Fiara se răstogoli greoaie și rămase nemișcată. Pe Săcui l'am ridicat aproape mort de spaimă de sub urs. A avut noroc. Numai picioarele i-au fost rănite destul de serios de ghiarele ursului. Incolo mai mare spaima. După un timp destul de îndelungat, ne-am mai revenit în fire. Am bandajat rănilor Săcuiului, care se cam strâmba de durere, dar era fericit că a scăpat din ghiarele lui „Neculai“ cu atâta.

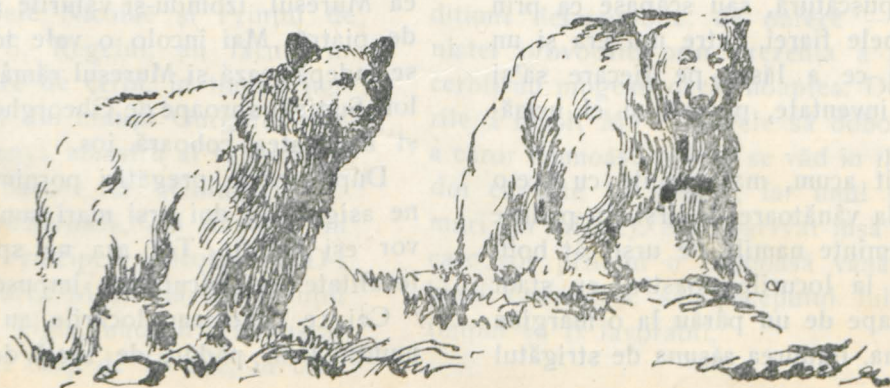
Prietenii vânători dela oraș au declarat, galbeni cum e ceara, că mai mult nu vin la vânătoare de urs. Se mulțumesc cu iepurii.

Mai târziu am prins atâta curaj și l'am întrebat pe Săcui.

— „Ia ascultă, Ianoș, ce ți-a făcut Nicolai?“

Ianoș se înfuriă foc:

— „Ascultă dumita, dacă nu dă mie pace, eu lovesc dumita cu pușca!“

Drept „Saftea“

de A. I. Păunescu

Student în Medicină

Desenuri de pictorul N. Mantu

15 Septembrie!...

Ziua noroasă și umedă, anunțând totuși un timp mai frumos... Încă de cu seară plănuisem cu prietenul Marinică o vânătoare în centrul Bărăganului, la Ciulnița, unde de multe ori fusesem chemat de un vechiu cunoscut, dar întotdeauna împrejurările mi-au stat împotriva.

Pregătirile noastre au fost sumare, mai ales că plecam din București, unde venisem la școală. În orice caz, cu echipajul nostru simplu, ne urmă în acceleratul care la 6 și 55 minute dimineața își anunță plecarea.

Un sentiment de nespusă bucurie ne-a cuprins la gândul că vom da ochi cu „fratele urechiatu“ pe care, ce-i drept, nu-l mai pipăisem cam de mult. Totuși, în această zi fatală pentru sărmana epurime, în această zi când legea ridică bariera, dând drumul morții spre cele patru unghiuri ale imperiului epuresc, nu știu de ce, o rază de milă și compătimire te face să priziți un moment a trage, atunci când, cu urechile în sus și cu steguşorul alb înapoi, în semn de pace, fricosul epure îți saltă din față, la cinci pași numai.

Un șir neîntrerupt de amintiri prinseră a se înfiripa în minte-mi... Și trenul mergea cu viteză, ducând cu

el moartea, pe care o aveam închisă în câteva cartușe... Sărulești, cinci minute!...

Patru vânători coborâră pe peron și rămaseră aci, având cu ei un griffon, un brac și un pointer foarte frumos. Inghițirăm în sec... Căinii noștri erau acasă și poate instinctul și dorul de stăpân i-o fi îndemnat să cherlăie neliniștiți în lanț, în timp ce noi sburăm la 109 km. departe de București, în inima Bărăganului, în mijlocul acestei câmpii uriașe, despre a cărei faună bogată cetiserăm doar prin cărți...

Locomotiva fuge într'un păcănit ritmic, pe o linie perfect dreaptă, spre un orizont îndepărtat, aducându-ne în fața ochilor peisage de-o nespusă frumusețe, deși lipsite de viața prea evidentă și varietatea ținuturilor dela munte.

Ici și colo, pe întinderea nesfârșită, câte o cumpănă de puț își clatină citura în bătaia vântului; mai departe, un câmp de vite paște pe o mîriște cu mohor verde...

Suntem în plin Bărăgan, suntem sub bolta uriașă a cerului, într'un punct din care oriîncotro vei privi, orizontul te încinge ca un cerc perfect.

La ora 9 fără un sfert trenul se oprește în Ciulnița unde, cu multă bunăvoință suntem primiți de vechiul meu prieten. Fără să întârziem prea mult, schimbăm câteva cuvinte și apoi conduși de el, pornim spre un loc semănat cu rapiță, unde speram să găsim epuri „trași“ la mâncare crudă. Decepție! Epurii erau mai toți la porumb și ogoare.

Intrăm de aci într'un lăstăriș de salcâm, în marginea unui loc de vre-o 5—6 hectare, semănat de curând cu grâu. Deodată, un foc de pușcă în dreapta mea mă face atent. Dar nici n'apucaî bine să-mi dau seama ce e, când un al doilea foc răsună, și de după un stuf văzui un sărman epuraș mototol.

Felicitai pe prietenul Marinică și pornirăm mai departe. Dar, cum era foarte obositor să umblăm fără câine, căutând noi, am renunțat după câțva timp și ne-am întors spre casă, rămânând ca după masă să mai ne încercăm norocul.

Nerăbdători, am mâncat, în fugă și apoi cu trăsura am plecat să facem o mică plimbare la una din târlele amicului de aci. După vre-o jumătate de oră, iată-ne ajunși. La câteva sute de metri departe de târlă, oile pășteau străjuite de câțiva câini neobișnuiți de mari, cari, cunoscând, poate, trăsura, ne lăsară în pace. Aci avuserăm ocazia să vedem un puț de-o adâncime considerabilă, din care se scotea apa cu ajutorul unui măgăruși ce trăgea „la unghie“ de capătul unei funii așezată pe un scripete, având de celălalt capăt legat un burduf.

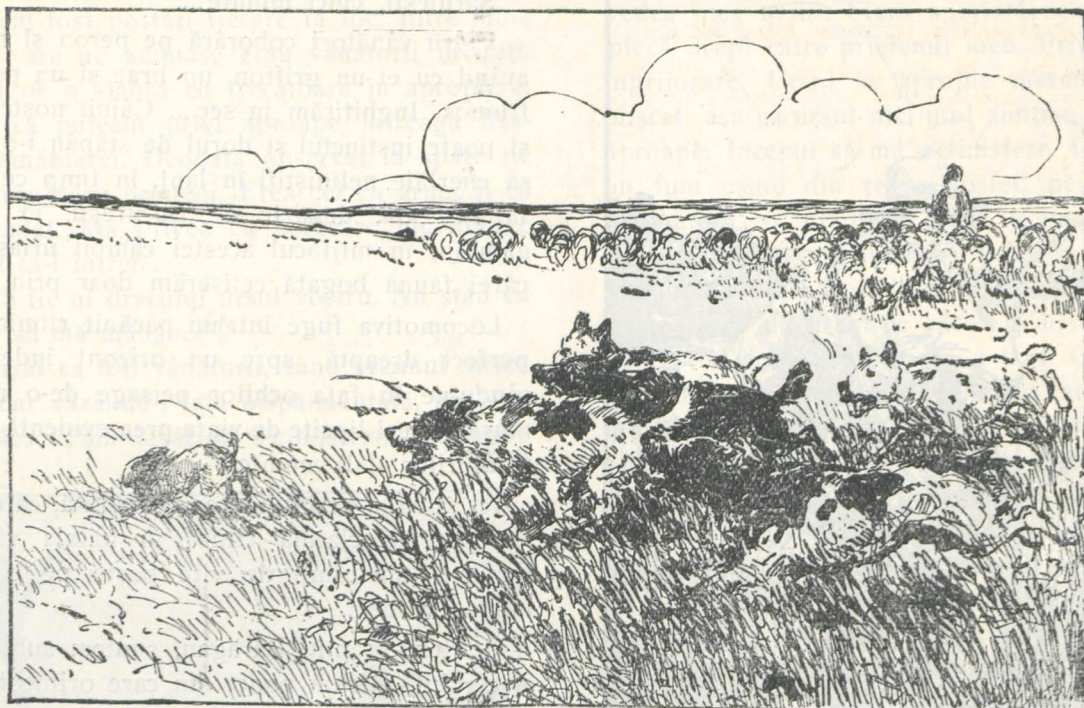
Împrejurul acestei târle sburau o mulțime de ereți și șoimi de diferite mărimi și culori, în cari n'am ezitat a trage câteva focuri, cu succes.

După câteva minute de popas, plecarăm înapoi,

și lăsând trăsura să se ducă spre casă, începurăm iarăș să căutăm.

Era ora 4 p. m. La 6 și 5 minute urma să ne întoarcem la București, căci situația noastră de aci nu îngăduia o lipsă mai mare.

Cu oarecare părere de rău, că nu mai puteam rămâne, plecarăm spre gară și de aci, cu sufletul încântat de frumusețile și emoțiile ce ne dăduse ziua de 15 Septembrie, ne lăsarăm duși de tren spre București, păstrând neuitată amintirea acestei zile, în

De ce n'avem iepuri...

Un ogor bolovănos ne atrase spre el și nu degeaba, căci cu foarte mare ușurință mai adăugarăm doi vătui mărișori la cel de dimineață.

care „saftaua“ bine venită ne dăduse speranțe pentru sezonul ce 'ncepea.

Serbarea Societății „Cerbul“ din Câmpina

În ziua de 10 August c., a avut loc Serbarea Câmpenească anuală, dată de *Societatea de Vânătoare „Cerbul“ din Câmpina*, în splendidul parc, proprietatea urmașilor neuitatului Dr. Istrate, la a cărui întemeiere marele patriot pusese atâta nsuflețire, unită cu toate mijloacele sale materiale și totuși soarta nu i-a dat să-i vadă desăvârșirea, căci de durere a perit pe țărături streine, după ce-și văzuse scumpa lui patrie căzută sub călcăiul dușman.

În plăcuta umbră a unei păduri de brad de peste 30 Hectare, într-o minunată zi de vară, pâlcuri, pâlcuri de cetățeni Câmpineni și din satete dimprejur se desfătau la acordurile muzicii militare a Regt. 32 din Ploiești. Alături o lume imensă să delecta privind concursul tirului de porumbei vii,—și alte trageri în ținte mobile și fixe,—iar în rotonda pădurei, se desfășura apriga întrecere la fugă, care reserva învingătorului prețioasa cupă de argint, câștigată de societatea locală de foot-bal «Venus» în lupta disperată cu alte societăți de sport și gimnastică locale și streine.

N'a lipsit nici nota hazlie, a întrecerii de viteză în saci, și nici silințele disperate a suirilor pe stâlpul înalt de peste 20 metri, spre a se cuceri ploști și sticle conținătoare de minunate băuturi, precum și alte trofee ce se găseau aninate în vârful stâlpului.

În amurgul serei și în entuziasmul general, Căpitanul Enescu președintele activ al Societății, înconjurat de comitetul diriguitor, a distribuit învingătorilor bine meritatele premii.

Nu mi se mai dase ocaziunea să văd, și nici nu credeam că este cu putință în lumea noastră de desbinare, ca o societate atât de numeroasă (are mai mult de 400 de membri) să poată trăi într-o astfel de bună înțelegere și frație, și uniți strâns în jurul președintelui ei, să acționeze omogen și cu atâta tragere de inimă, fie pe terenul vânătoresc și de sport, fie în a procura veselie și distracțiune unei lumi de peste 4-5 mii de oameni ce au luat parte la serbare, și care în

mare parte s'au despărțit în zorii zilei următoare, odată cu delegații societăților de vânători din București, Ploiești și Brașov.

Pe lângă cuvintele de laudă, ce se cuvin pentru desăvârșita reușită a serbării, trebuie menționată și satisfacțiunea, că societatea nu este preocupată în alte întreprinderi, de idei materiale egoiste, căci din produsul festivității a donat: 1600 lei, spre a se cumpăra cărți de școală pentru copii orfani de războiu din comune, ale căror terenuri societatea le deține cu arendă pentru vânat, 1000 lei contribuțiune pentru monumentul Eroilor ce este a se ridica în Câmpina; 1000 lei Ministerului de Domenii spre a se alimenta fondul de creșterea și înmulțirea vânatului, precum și diferite ajutoare pentru familiile membrilor decedați, reparare de biserici și alte.

În Duminecă următoare, a avut loc apoi adunarea generală a societății, care, ca o dreaptă mulțumire și satisfacțiune pentru buna conducere din trecut, a reales aproape în întregime vechiul comitet de administrație în persoana D-ilor:

D-nul Ernest Hoti, Director general al fabricii de bijuterii și argintării: Președinte de onoare.

D-nul Căpitan Andrei Enescu, președinte activ.

„ Dumitru Popoveanu, vice-președinte

„ Arhitect Iancovici, maestru de vânătoare

„ N. Marinescu

„ Mihail Stănescu } Censori

„ Ioan Răinovici, secretar

„ Gogu Păunescu, casier

„ N. Ghenoiu

„ V. Niculescu

„ Dumitru Boboleanu

„ Ion Boabes

„ Gheorghe Filcer

„ Dumitru Goia

„ Valentin Sofian

„ Mihail Bartech

} Consilieri

SPECTATOR

OFICIALE

Direcțiunea școalei de păzitori de vânătoare în Sighetul-Marmației
PUBLICAȚIUNE

Cursurile școalei de păzitori de vânătoare în Sighetul-Marmației

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 5 Ianuarie 1925, la Direcțiunea școalei de păzitori de vânătoare în Sighetul-Marmației, strada Dragoș-Vodă Nr. 5, iar pentru candidații din Vechiul-Regat, la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Vânătoarei, București, se va ține examenul pentru admitere în școala de păzitori de vânătoare a acestei direcțiuni.

Candidații doritori de a se prezenta la acest examen vor trebui să îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Să fie român sau cetățean român, dovădind aceasta cu un certificat de naționalitate, eliberat de autoritățile administrative ale locului de domiciliu;
2. Să aibă o bună purtare și să nu fi suferit pedepse corecționale (penale) cari să-i răpească drepturile politice, prezentând un certificat în acest sens dela aceleași autorități ca mai sus;
3. Să aibă vârsta de 18 ani împliniți și cel mult de 30 ani, dovădind etatea cu extratul de naștere, acei cari au vârsta mai mare de 21 ani, vor prezenta și actele dovăditoare că au satisfăcut obligațiunile legii de recrutare;
4. Să fie absolvent a cel puțin 4 clase primare sau să aibă echivalența lor recunoscută prin certificatul de studii;
5. Să declare în scris că după terminarea cursurilor va servi cel puțin 5 ani în serviciul Statului sau particularilor unde vor fi plasați, dând declarație legalizată de autoritățile administrative și girată de părinții acelor cari nu au majoratul vârstei, conform modelului de mai jos.

Candidații își vor înainta cel mai târziu până la 24 Decembrie 1924, pe adresa de mai sus a Direcțiunii școalei, cererile timbrate la cari vor anexa în original toate actele prevăzute de sub punctele 1—5, iar cele ce sunt scrise în limbă străină vor fi însoțite cu traduceri legalizate de autoritățile publice.

Examenul de admitere în școală va consta din două probe, una în scris și alta oral, în conformitate cu programa analitică pentru studiul a 4 clase primare.

Înainte de examen, concurenții vor fi puși la vizite medicale asupra constituției fizice, vederii și auzului.

Pe timpul cât va ține cursul, elevii vor avea rechizitele de studiu gratuite și vor primi în internatul școalei adăpost și vîpt, iar în cursul anului una pereche bocanci și o haină (uniformă). La intrare în școală fiecare elev este obligat să aibă următoarele efecte de corp: 3 cămăși, 3 ismene, 6 perechi ciorapi, 2 prosoape, 6 batiste, 2 fețe de perne și hainele necesare.

Cursul se începe la 12 Ianuarie 1925 și durează până la 31 Decembrie 1925.

După închiderea cursurilor, absolvenții școalei vor fi repartizați la Stat sau la particulari.

Elevii cari nu vor obține media de absolvire, vor putea a se prezenta la examen de corijență după 3 luni, pierzând însă dreptul a se bucura de convictul școalei.

Declarația ce elevii urmează să anexeze la cererea de înscriere se va face în modul următor:

DECLARAȚIE

Subsemnatul de ani, de profesiune domiciliat în comuna județul declar prin prezenta că în cazul când voi fi admis să urmez cursurile

școalei de păzitori de vânătoare în Sighetul-Marmației, mă oblig ale frecuență regulat, iar după absolvire primesc să depun jurământul de fidelitate și să fac serviciul conform instrucțiunilor și regulamentelor Direcțiunii Vânătoarei, oriunde voi fi repartizat, fără să întrerup serviciul, în timp de cel puțin 5 ani. În caz de întreruperea cursurilor sau a serviciului înainte de termen, mă oblig a restitui Direcțiunii Vânătoarei toate sumele de bani și obiectele ce a întrebuințat cu întreținerea mea în școală, considerând prezenta declarație ca o hotărîre cu titlu definitiv în fața instanțelor judecătorești și executive.

. (localitatea) (data).

. (semnătura)

Subsemnatul părinte (tutor) al D-lui de oarece nu are majoratul vârstei, declar că îmi iau întreaga răspundere pentru executarea celor stipulate mai sus.

. (localitatea) (data).

. (semnătura).

Data și liber semnată de D-l în fața noastră. (Sigiliul și semnătura autorității).

Sighetul-Marmației, la 15 Octombrie 1924.

Iosif Covaci,

DIRECTORUL ȘCOALEI DE PĂZITORI DE VÂNĂTOARE

Circulară dată către toți Inspectorii regionali și județeni

Domnule Inspector,

Din informațiunile zilnice ce primim, pe locurile române nearendate vânează toată lumea în disprețul legii vînatului care este clară, că nimeni nu poate vîna pe locuri al căror drept de vânătoare nu le aparține.

Pentru a stărpi braconajul, vă rugăm să luați înțelegere cu prefectura respectivă și cu comandantul companiei de jandarmi din acel județ, ca să dea cuvenitele ordine de a da în judecată pe delincuenți, iar D-voastră să dați ordin tuturor păzitorilor publici din județ să procedeze la fel.

DIRECTOR GENERAL,

N. Săulescu.

SUB-DIRECTOR,

I. Ilescu.

Circulară către toți Președinții Soc. de Vânătoare

ROMÂNIA

MINISTERUL AGRICULTUREI

ȘI DOMENIILOR

DIRECȚIA VÂNĂTOAREI

Domnule Președinte,

Prin decizia Ministerială No. 46453 din, 29 Mai 1923 publicată în Monitorul Oficial No. 49/1923 s'a dispus ca fiecare societate de vânătoare să menționeze în statut numărul membrilor ce alcătuiesc Societatea. Statutele se aprobă de Minister care decide că în acel număr aprobat intră: membri activi, fondatori aderenti și de onoare și pe care nu poate depăși decât numai în baza unei aprobări Ministeriale.

P. MINISTRU

N. Săulescu

P. DIRECTOR GENERAL

indescifrabil

COMUNICĂRI

Am primit la redacție următoarea scrisoare:

Stimate Domnule Secretar General,

Țiu prin aceasta să mulțumesc din suflet tututor prietenilor și cunoscuților cari, fie prin cărți de vizită, scrisori sau vizite personale, s'au interesat de mersul boalei mele în urma accidentului de vânătoare din Comuna Brănești, care m'a ținut de pat timp de două luni, la Sanatoriul Central București.

I. ILIESCU

Șef de Serviciu la Direcțiunea Vânătoarei

Pentru D-l. Com. General al Jandarmilor Rurali

Primim la redacție următorul protest justificat și ne mirăm că o ast-fel de samavolnicie a rămas până în prezent fără să fie aspru pedepsită. Dacă aci, la porțile Capitalei, mai există

jandarmi de speța șefului de post de la Brănești, ce să ne mai mirăm de abuzurile celor de la capătul cellalt al țării.

Domnule Președinte,

Avem onoare a aduce la cunoștința Dv. samavolniciile Șefului Postului de Jandarmi din Comuna Brănești jud. Ilfov, un anume Ioanițescu și vă rugăm a publica în Revista Uniunii Generale a Vânătorilor din România aceasta, pentru a afla și D-l. General Ștefănescu, Comandantul G-l. al Jandarmilor Rurali din țară, cum înțeleg să aplice legea vînatului unii din jandarmi.

În ziua de 8 Iunie 1924 păzitorul de vînat al Societății „Lunca” a impuscat un câine vagabond în pădurea statului Cernica (Ilfov) unde societatea are vînatul arendat, aceasta conform legii vînatului și circularii dată de Ministerul de Domenii și așată la primărie.

Stăpânul câinelui fiind din același sat și prieten cu D-l. Ioanițescu șeful postului de Jandarmi din Brănești (Ilfov), a

reclamat pe paznicul Societății Lunca; iar Jandarmul, în loc să dea în judecată pe stăpânul câinelui ca contravenient la legea vânatului a chemat pe paznic, l'a bătut în fața contravenientului și în același timp i-a spus c'o să'l omoare pe paznic în cazul că se va mai lega de câinii lui, ba ceva mai mult, a dat și în judecată pe paznic.

Societatea „Lunca” a arătat cazul la Ministerul de Domenii care la rândul său a cerut ancheta la Comandamentul de Jandarmi (Ilfov) sunt de atunci patru luni de zile și afacerea s'a înmormântat la comandament.

Mulțumindu-vă pentru buna voință ce veți avea a publica în revistă D-v. sus arătată afacere, vă rugăm a primi încredințarea prea distinsei noastre coesiderațiuni.

Avem toată speranța că D-l. G-l. Ștefănescu nu va lăsa abuzul nepedepsit.

PREȘEDINTE

Dr. I. Costinescu

SECRETAR

A. Vimer

Cu această ocaziune vă rugăm a publica și următoarele: Societatea Vânătorilor „Lunca” din București a acordat un premiu de 200 (două sute) lei Șefului de post de Jandarmi Petre Costea din Comuna Cernica Tânganu (Ilfov) care a prins

a dat în judecată și a confiscat 2 arme dela 2 braconieri din Cătușul Căldăraru pendinte de Comuna Cernica (Ilfov) pe care i-a prins vânat la epuri în timpul când vânătoarea era închisă. Iată un jandarm care înțelege să-și facă datoria.

☒ ☒

Dreptul de vânătoare pe munții Fruntea lui Văsi, Setu, Gagu și Găgușu dela Smaia s'a aprobat asupra Societății „Cerbul” din Azuga, care având un serviciu de pază și control bine organizat, va pune în viitor stavilă branșonajului căruia până acum aceste terenuri iau stat la dispoziție. G. C.

☒ ☒

Din biblioteca nici unui vânător nu trebuie să lipsească noua lucrare vânătoarească a d-lui Dr. Gh. Nedici: „Hrana vânatului util în timpul iernii”, tratând despre îmbunătățirea hranei naturale de iarnă a vânatului, hrănirea artificială și ademenirea lui de pe teritoriile neglijate, etc., într-o formă concisă și pe înțelesul tuturor. Cine vrea să aibă un teren bine populat cu vânat, nu are decât să urmeze sfaturile cuprinse în această carte.

Exemplarele se găsesc de vânzare la Cartea Românească și la Uniunea Generală a Vânătorilor, cu prețul de 50 lei.

☒ ☒

PUBLICAȚIUNI

PUBLICAȚIUNE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
DIRECȚIUNEA VÂNTĂTOAREI
Inspectoratul de Vânătoare
al Județului Durostor

TABLOU

De terenurile comune de vânat cari conform Deciziei Ministerului de Domenii No. 53011/923 și art. 9 din legea Vânatului urmează a fi scoase la licitație pentru arendare. Licitatia se va tine în zilele ce sunt indicate mai jos și la primăriile respective:

No. cor.	COMUNA	PLASA	Supraf. in hect.	Ziua când se va ține licitația
1	Accadânlar . . .	Accadânlar . . .	1000	25 Noembre 1924
2	Sungurlar . . .	» . . .	244	» »
3	Aidemir . . .	Doimușlar . . .	1875	26 » »
4	Cocina . . .	» . . .	2500	» »
5	Srebărna . . .	» . . .	392	» »
6	Balabanlar . . .	» . . .	7860	» »
7	Bosna . . .	» . . .	2260	» »
8	Sahinlar . . .	Curt-Bunar . . .	700	27 » »
9	Trupcilar . . .	» . . .	3255	» »
10	Bei-Bunar . . .	» . . .	4729	» »
11	Carapelit . . .	» . . .	2578	» »
12	Ac-Bunar . . .	» . . .	5723	» »
13	Bairam-Bunar . .	» . . .	6329	» »
14	Chilicadi . . .	» . . .	2136	» »
15	Sarsanlar . . .	Sarsanlar . . .	700	28 » »
16	Rahova de jos . .	» . . .	180	» »
17	Asfatchioi . . .	» . . .	690	» »
18	Atmogea Tatar . .	» . . .	1756	» »
19	Covangilar . . .	Turtucaia . . .	2935	29 » »
20	Antimova . . .	» . . .	946	» »
21	Denizler . . .	» . . .	908	» »
22	Senova . . .	» . . .	878	» »
23	Turcsmil . . .	» . . .	983	» »
24	Satu-Vechi . . .	» . . .	2444	» »
25	Belita . . .	» . . .	1262	» »
26	Alfatar . . .	Silistra . . .	4400	30 » »
27	Calipetrova . . .	» . . .	880	» »
28	Babuc . . .	» . . .	1018	» »
29	Cainargeau-Mare .	» . . .	100	» »
30	Chiose-Aidin . . .	» . . .	970	» »
31	Pandacli . . .	» . . .	190	» »

Se certifică de noi exactitatea prezentului tablou.

Inspector, J. COCEA

Secretar, C. CARAPANEA

☒ ☒

PUBLICAȚIUNE

Comuna Topârcea (județul Sibiu) exarendează prin licitație publică, care se va ține în 23 Noemvrie 1924, ora 3 p. m., dreptul de vânat pe un period de 3 ani începând cu 1 Ianuarie 1925.

Prețul strigării este 200 Lei. Condițiunile se pot vedea în orele oficioase la primăria comunală.

Topârcea, 1 Oct. 1924. No. 455.

PRIMĂRIA COM.

☒ ☒

Comuna Tâlmăcel (jud. Sibiu) dă în arendă pe calea licitației publice dreptul de vânat de pe un teritor de 18.000 jug. cad. pe un nou period de 3 ani consecutivi și anume: din 1 Ian 1925 până la 31 Dec. 1927.

Licitatia se va ține în 21 Nov. 1924 la 2 ore p. m. în biroul primăriei comunale.

Prețul de strigare este 13.210 Lei. Condițiunile se pot vedea zilnic la primăria comunală.

Tâlmăcel la 24 Sept. 1924.

PRIMĂRIA.

☒ ☒

PRIMĂRIA COMUNEI MEHADIA

No. 556/1924 adm.

PUBLICAȚIUNE

În baza hotărârei reprezentanților comunei Mehadia dreptul de vânat se va exarenda pe calea licitației publice pe 6 ani începând din 1 Ianuarie 1925 până la 31 decembrie 1930.

Licitatia se va ținea la primăria comunei Mehadia în 15 Decembrie 1924, la oarele 10 a. m.

Prețul de exclamare este Lei 700 anual.

Condițiunile se pot vedea în cancelarea notariatului comunal din Mehadia în decursul oarelor oficioase.

Mehadia la 12 Octombrie 1924.

PRIMARIA COMUNALA

☒ ☒

456/924

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință, cumcă licitație referitor la exarendarea dreptului de vânat pe teritoriul comunei Gusterița (Județul Sibiu) s'a amănat pe ziua de 11 Decemvrie 1924, la ora 9 a. m., observând că exarendarea se face pe 10 ani. Celelalte condițiuni au rămas neschimbate.

Gusterița 20 Octomvrie 1924.

PRIMĂRIA COMUNALA.

☒

TABLOUL INSPECTORILOR REGIONALI ȘI JUDEȚENI DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

NUMELE ȘI PRONUMELE INSPECT. REGIONAL ȘI DOMICILIUL	JUDEȚELE DIN CARE SUNT COMPUSE REGIUNELE	NUMELE INSPECTORULUI JUDEȚEAN	D O M I C I L I U L
Regiunea I-a C. Crăsnaru Craiova	Mehedinți Gorj Dolj R.-Vâlcea Romanți	Ernest Gayraud C. Poenaru Anton Mărăscu M. Secăreanu C. Brătășanu	Turnu Severin Târgu Jiu Avocat, Craiova Ing. Șef. Silv. R.-Vâlcea Com. Dobreni (Romanți)
Regiunea II-a Honorius Bănescu Pitești	Argeș Muscel Olt Teleorman	Victor Lehrer Th. Sachelarie Dinu Isvoranu Paul Ghețu	Com. Pitești (Argeș) Câmpu-Lung (Muscel) Com. Isvoarele (Olt) Com. Gărăgău (Teleorman)
Regiunea III-a Nic. Cosăcescu str. Sf. Ștefan 22 București	Dâmbovița Vlașca Ilfov Ialomița Buzău Prahova	Radu R. Nae Maior Atanasie Gh. Musceleanu I. Chiriacescu Gh. Dunca Dr. I. Negrutzi	Com. Bîlculescu (Dâmbovița) Giurgiu Prefectura Ilfov București Com. Perieți (Ialomița) Buzău Ploiești
Regiunea IV-a Ștefan Săftoiu Brăila	Brăila R.-Sărat Putna Covurlui Tutova Tecuciu Fălciu	Gabriel Zaharov Nae Mironescu Savel Rahtivan Titu Codreanu Nicu Juvara Căp. C. Ioan Gr. Perticari	Com. Românul (Brăila) R.-Sărat Focșani Galați Bârlad Tecuciu Com. Stoeșești
Regiunea V-a I. Sagasta-Bălănescu Gara Căiuți Bacău	Iași Roman Neamț Bacău Suceava Botoșani Dorohoi Vaslui	Robert Murat Dr. N. Turcanovici V. Soarec N. N. Sutz Emil Gavrilă Cristea Gailav Dr. N. Aronovici Temist. Bastache	Avocat Iași Roman Piatra Neamț Bacău Fălțiceni Botoșani Dorohoi Gara Rebeca (Vaslui)
Regiunea VI-a Nicola Ialina Constanța	Tulcea Constanța Durostor Caliacra	Anton Varvery Nic. Manicativă Jean Cocea Tache Mărgărit	Babadag (Tulcea) Cerna-Voda, str. C. Vodă 22 Siliștră Balcic
Regiunea VII-a Valeriu Lintia Dir. Șc. Școala Culturală Casa Verde Timișoara	Timiș-Torontal Caraș Severin Hunedoara Arad	Dr. Frantz Lehrer Simion Galopenția Aurel Munteanu Dr. Vitcor Hotăranu	str. 3 August 34, Timișoara Spl. Stâng al Begheului 114, Timișoara Orăștie Arad
Regiunea VIII-a Dr. Ioan Pop str. Piața Eminescu 18 Oradia Mare	Bihor Sălaj Cojocna Turda Argeș Alba de Jos	Maior N. Greceanu Terdie Francisc Col. Aurel Bozac Dr. V. Cenariu Dr. V. Radeș	B-dul Ferdinand 36 Oradia Mare Zalău str. Băii No. 16, Cluj Turda Ighiu
Regiunea IX-a Iosif Covaci Sighetul Marmăției	Solnoc Dobâca Bistrița N. Mureș Turda Satu Mare Maramureș	Eug. P. Podoaba Teofil Moldovanu Ștefan Pântea Gavrilă Păușan Ștefan Dunca	Reg. Ferdinand 13, Dej Procuror G-ral, Bistrița Târgu Mureș Șeful poliției Careii Mari Sighetul Marmăției
Regiunea X-a Ioan Schiller Reg. 33 Oradia Mare	Odorhei Târnava Mare Târnava Mică	Szabar Gabor Ing. V. Leonard S. Schöpner	Odorhei str. Anton Pan, Sighișoara Dicio Sănmartin
Regiunea XI-a Petre Popovici Brașov	Ciuc Trei Scaune Brașov Făgăraș Sibiu	Vlad Izidor Csaszar Ghiula Dragoș Navrea Nic. Șerban Carol Bock	Miercurea Ciucului Sf. Gheorghe Brașov Făgăraș Sibiu, Șt. Regina Maria
Regiunea XII-a Dr. I. Philipovici str. Fabriciei 6 Cernăuți	Câmpu Lung Cernăuți Gura Humorului Rădăuți Storojineț Suceava Văscăuți Siret Vijnița Coțmani Zastavna	Leon Nesciuc D. A. Andruhovici Rudolf Klein Gh. de Medvechi Nic. Arionovici Max Freitag Oscar Bail Miron Volconshy Alex. Wassilko Artur Splendling	str. Gărei 18, Cernăuți Cons. și Pretor, Solca Rădăuți Bobești Suceava Scheia (Poșta Suceava) Văscăuți Siret Pretor în Vijnița com. Speniți Coțmani Secretar Prefect. Zastavna
Regiunea XIII-a Filip Giorapciu str. Elena Doamna 29 Iași	Hotin Soroca Bălți Chișinău Orhei	Ștefan Andreescu Meleghie Sorghie Arcadie Munteanu Petre Bușilă Nic. Ionescu	Hotin Com. Vărcăuți Soroca Bălți str. Chievlui str. Mihai Viteazu 48
Regiunea XIV-a (vacant)	Tighina Cahul Cetatea Albă Ismail	Const. Diaconescu Th. Gh. Cricopol Căp. Pelian Constantin Vasile Iacobini	str. Regele Ferdinand 19, Tighina Piața Unirii 4, Cahul Comand. al Comp. de Jand. Cetatea Albă Președintele Tribunalului Ismail

CORESPONDENȚE

♦ DR. CHIRURG G. MARINESCU ȘI D. VOINA LOCO. — Am primit de la fiecare câte 100 lei abonamentul D-vs. pe 1924.

♦ COMAN VASILE LOCO. — Am primit suma de lei 50 plata abonamentului D-v. pe 6 luni din anul 1924.

♦ DR. G. FLORU DIMITRESCU, PLOEȘTI. — Am primit 140 lei taxa de înscriere a D-v. ca membru aderent precum și abonamentul pe 1924.

♦ NICOLAE N. ENACHE ȘI ALEX. CONSTANTIN PREDA DIN ADUNĂȚII—COPĂCENI. — Vă confirm primirea sumei de lei 180 ce reprezintă taxa de înscriere a D-v. ca membrii aderenți și abonamentul pe 6 luni din 1924.

♦ ION SLUJITORU DIN SUDIȚI. — Am primit 50 lei abonamentul D-v. pe ultimele 6 luni din 1924.

♦ DR. D-TRIE MANOLESCU. LOCO. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 150 abonamentul și cotizația D-v. pe 1924.

♦ KARL ARZ ȘI SOCIETATEA VÂNĂTORILOR DIN JUD. BRAȘOV — Vă confirmăm primirea sumei de lei 500 abonamentul Dv. pe 1924.

♦ EMIL BOLOGA, NICOLAE BABOIE, LOCOT. AUREL PUIU, KRISTIAN KLOOS, GEORGE FURNICĂ, ȘI SOCIETATEA VÂNĂTORILOR DIN BRAȘOV (JAGDVREIN) TOȚI DIN BRAȘOV precum și L. PAȚAC DIN BUCUREȘTI. — Am primit plata abonamentului Dv. pe a. c. prin D-l Petru Popovici, membru consilier al „Uniunii” și Inspector de vânătoare Brașov.

♦ CONST. TEOHARIDE, ANTON A. C. VARVERI, LUCY U. LEIBOVICI, OSIAS ROSENTHAL, ATANASE BELINSKI, D-TRU MILOȘ, NICU MOL-

DOVEANU, CAROL LIEBELT ȘI VILHELM SCHMIDT, TOȚI DIN JUD. TULCEA. — Am primit plata abonamentului D-v. pe a. c. precum și taxele de înscriere și cotizații, prin D-l Anton A. Varveri, Inspector de Vânătoare

♦ AUREL C. IJACU, LOCO. — Vă confirm primirea sumei de lei 140, taxa de înscriere și abonamentul pe a. c.

♦ C. DIMOPOL, LOCO. — Am primit plata abonamentului D-v. pe a. c.

♦ ANTON WIMMER ȘI SOCIETATEA VÂNĂTORILOR «LUNCA», LOCO — Vă confirm primirea plății abonamentelor D-v. pe a. c.

♦ L-T. COLONEL TITUS CHIRIȚĂ, LOCO. — Am primit plata abonamentului D-v. pe ultimele 6 luni ale a. c. până la 1 Ianuarie 1925.

♦ MANEA S. DĂNESCU ȘI GHEORGHE C. TUDOR DIN LIVADEA JUD. PRAHOVA. — Am primit de la fiecare, prin D-l Gh. Drăghicescu din Vărbilău câte 140 lei, taxa D-v. de înscriere ca membri aderenți și abonamentul la revistă pe a. c.

♦ MAIOR MIȘU SLĂVESCU PROPRIETAR COM. SLĂVEȘTI TELEORMAN. — Am primit prin D-nu G. Scioșteanu suma de lei 250 ce reprezintă abonamentul pe 1924, taxa de membru activ și cotizația anuală, pentru care vă mulțumim.

ALEX. ȘERBĂNESCU DIN GRĂDIȘTEA. — Am primit suma de lei 200 dintre cari lei 100 reprezintă plata abonamentului pe 1924 iar restul de lei 100 se consideră ca aconto la abonamentul pe 1925.

Avis Următorii d-ni abonați sunt singurii cititori ai revistei cari nu și-au plătit nici până în prezent încă abonamentul :

Nr. corent	Numele și Prenumele	Comuna de reședință	Suma de plată	Nr. corent	Numele și Prenumele	Comuna de reședință	Suma de plată
1	Afenduli C.	Galați	150	48	Lazari Spiro	Galați	150
2	Alexandrescu V.	"	150	49	Lecca G.	Iasi	150
3	" Anastasie	"	150	50	Löv Emil	Alba Iulia	150
4	Antonescu Adam	"	150	51	Marinescu I.	Călărași	150
5	Bürger L.	Alba Iulia	150	52	Muhlstein L. A.	Galați	150
6	Borza Nichifor	"	150	53	Marinescu Gh.	Ploesti	150
7	Burbea I.	Galați	150	54	Manolescu A.	Craiova	150
8	Bondulescu Iordan	Călărași	150	55	Metzulescu A. Dr.	"	150
9	Dr. N. Becescu Colonel	Alba Iulia	100	56	Mihailov Anatol	Chișinău	150
10	Birnescu A.	Craiova	150	57	Nicolau G. Serban	Câmpina	150
11	Boghian N.	Galați	150	58	Neicu sau Nicu I. Marin	Ploesti	150
12	Bilca Gherasim	Boziăș	150	59	Negoescu Mitică	"	150
13	Cacara Matei	Galați	150	60	Nistor D.	Craiova	150
14	Chiriacopol Em.	Galați	150	61	Oftetz Gr.	Galați	150
15	Ciobea Vasile	"	150	62	Petrino St.	"	150
16	Ciuntu Gr.	Galați	150	63	Petrescu Anton	Brăila	150
17	Dămboreanu Gh.	Alba Iulia	150	64	Parson I.	Ploesti	150
18	Dumitriu Ilie Sub-Lt.	R.-Vâlcea	150	65	Panaitelescu N. G.	Galați	150
19	Dominic Adria Dr.	Alba Iulia	150	66	Petrescu St.	Craiova	150
20	Dall'Orso A.	Galați	200	67	Pascal I. T.	Galați	150
21	Dinescu N.	Târgoviște	150	68	Pascu Alexandru	"	150
22	Diaconescu Gr.	T.-Ocna	150	69	Păun Ion	"	150
23	Diamandi Tell	Constanța	100	70	Paul Anghel Dr.	Iasi	150
24	Dragomir D.	Călărași	150	71	Putulache Marin	Măcișu	150
25	Dumitriu Gh.	Lucăcești	150	72	Pelaga Victor Sub-Locot.	R.-Vâlcea	150
26	Dumitrescu Th.	Craiova	150	73	Popescu Ioan	Reghin Săsesc	150
27	Eustațiu C.	Târgoviște	150	74	Râmniceanu Nicolae	Galați	150
28	Farcaseanu Robert	R.-Vâlcea	150	75	Ribalschy Nicolae	Iasi	150
29	Fundescu N. Căpitan Int.	"	150	76	Rhein E.	Galați	200
30	Georgescu Mugur	Constanța	100	77	Rurah V. Inginer	"	200
31	Georgevici B.	Galați	200	78	Stoianov C.	Chișinău	100
32	Gatoschi N.	Iasi	150	79	Ștefanovici G.	Calăfat	150
33	Gazi Gh.	Galați	200	80	Sandulian G. V.	Craiova	150
34	Grigorescu D.	"	200	81	Stoienescu Gh.	R.-Vâlcea	150
35	Gamulea N.	"	200	82	Scutașu O.	"	150
36	Gonata Pietro	"	150	83	Suruceanu Th.	Chișinău	100
37	Georgescu Stelian	Loco	150	84	Stroici C.	Dorohoi	150
38	Horobeanu Ion	Domnești	150	85	Timara I. Căpitan	Brăila	150
39	Ianculescu I.	R.-Vâlcea	150	86	Tolleatos Gherasim	Galați	150
40	Ignatovici Dobre	Craiova	150	87	Tatușescu A.	"	200
41	Isvorsky St.	Galați	150	88	Trigoni Iani	Constanța	100
42	Iranovschy Ed.	Târgoviște	150	89	Vasilu V. Ghiță	Galați	200
43	Ionescu N.	Craiova	150	90	Vasilatos Gh.	"	200
44	Ionescu D.	Viișoara	150	91	Vitali Grigore	"	100
45	Körner Carol I.	Galați	150	92	Vanadoro Panait	"	150
46	Kristea Ghiță	"	150	94	Willibald Wilhelm Ing.	Sibiu	150
47	Klepp Valentin	Lipova	150				

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“

D-sale

Domnului

Sublt. Ioan
Const. Zăgărescu
Batalionul 4 Vânători: de Munte
Predeal

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 10 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHIU 20 LEI

